

SPAGHETTI OP MIJN DAK

Door Luc KERKHOF

PERSONAGES:

(2 D & 2 H)

LEANDER :55,

MARLIES :50, zijn vrouw

CLAUDINE :25, zijn dochter

JOSEPPHE :25, zijn aanstaande schoonzoon

DECOR:

Appartement op tweede verdieping. Decor is verdeeld in twee gescheiden kamers. Links de woonkamer en rechts de slaapkamer. De scheidingsmuur is te realiseren uit een stevige houten kader, met deur in 't midden.

Woonkamer:

Klassieke woonkamer. Tafel plus stoelen, divan schuin naar publiek, tv-toestel. Links achteraan; deur naar kleine slaapkamer. Links vooraan; deur naar keuken. Fond rechts; deur naar hall.

Slaapkamer:

Moderne slaapkamer. Rechts midden; bed met twee nachtkastjes. Fond rechts; grote klerkast. Fond links; raam dat uitzicht geeft op de tuin.

TAAL:

Iedereen spreekt volks en o.a. in de gij-vorm. Enkel Josepphe spreekt met een Italiaans accent. Zijn naam wordt dan ook op z'n Italiaans uitgesproken.

EERSTE BEDRIJF

NAMIDDAG VOOR DE BRUILOFT

(Leander leest de krant aan tafel. Marlies schikt bloemen in een vaas. Telkens Marlies een stuk van de bloemenstengels knipt laat ze het afval vallen op de krant van Leander. Hij kijkt dan boos op, maar Marlies doet gewoon verder alsof er niks is gebeurd)

LEANDER: Gaat het zo'n beetje?

MARLIES: Ja, kijk maar! (gooit weer wat afval op de krant)

LEANDER: Zeg, dat is een nieuw gazet hé!

MARLIES: Oh ja? Hoe komt het dan dat ik die gisteren al gelezen heb? Wil ik eens zeggen wat dat gij aan 't doen zijt? U dik aan 't vervelen! Ge zoudt beter uw achterwerk eens van die stoel lichten en mij wat helpen!

LEANDER: Ge moogt ne gepensioneerde niet afjagen, Marlies!

MARLIES: Ook niet als zijn dochter morgen in het huwelijk treedt?

LEANDER: Alles is toch al gereed.

MARLIES: Oh ja? Den hof ook misschien? Het gras staat een halve meter hoog? Ge ziet niet eens meer waar het paadje naar de voordeur is.

LEANDER: Grasmaaien is heel slecht voor mijne rug!

MARLIES: Met den handboog schieten is ook slecht voor uwe rug.

LEANDER: Wie zegt dat?

MARLIES: Ik...!

LEANDER: En ik heb geen tijd want ik moet op de hoogte blijven van de economische toestand van het land.

MARLIES: Ge hebt die gazet al zes keer gelezen. Op die tijd kunt ge die uit uwe kop leren!

LEANDER: Ik heb die nog niet helemaal gelezen!

CLAUDINE: Ge kunt toch lezen?

LEANDER: Ja en beter dan gij! Jamaar, ge moet nu toch eens luisteren wat voor moeilijke woorden ze toch gebruiken. (leest) Kunstmatige en efficiënte inseminatie op dieren. Trekt dat nu op iets? Allé, wat moet ge daar nu uit verstaan?

CLAUDINE: Dat nu ook al de koeien op seminarie kunnen gaan!

LEANDER: Hoe...?

MARLIES: Ge moet van niks meer verschieten tegenwoordig!

LEANDER: (leest) Participatie, deliberatie en provocatie in het voetbalgeweld! Daar is geen kat in heel Vlaanderen die daar iets van verstaat! En dan reclameren ze dat er te weinig gazetten worden verkocht! Niemand verstaat er iets van!

MARLIES: Ze kunnen er toch niet speciaal voor de gepensioneerden een tekeningske bijmaken! Ofwel soms?

LEANDER: Ik zal van u seffens eens een tekeningske maken!

MARLIES: En gij zijt ook maar tot uw 15 jaar naar school geweest, hé Leander! Wat wilt ge?

LEANDER: Mijn IQ is...

MARLIES: (onderbreekt) Uwen IQ is 200...!

LEANDER: Voilà!

MARLIES: (vervolgt)... onder nul!

LEANDER: Allé Marlies, en mijn werk op de ziekenkas dan?

CLAUDINE: Tellen tot 500 dat kan iedereen!

LEANDER: Daarom zeker dat ons kas geen enkele keer klopte bij de wekelijkse afrekening!

CLAUDINE: Wat klopt er nog wèl in deze wereld?

LEANDER: Dat vraag ik me ook af. Als de Vlaamse meisjes tegenwoordig al gaan trouwen met een buitenlander, dan wil ik wel eens zien wat dat daar van gaat voortkomen!

CLAUDINE: Wacht maar! Dat gaat ge nog zien! Morgen al!

LEANDER: Claudineke, denk toch nog maar eens twee keren na!

MARLIES: Dat is te laat. Het feest is geregeld! Morgen rond deze tijd hebt ge ne schoonzoon!

LEANDER: Ne schoonzoon...? Noemt gij dat ne schoonzoon? Dat is een kieke! En zo heb ik er al zes vanachter in mijn hof lopen! Ze zijn nog beter dan die Italiaan, want mijn kiekens leggen eieren en uwen Italiaan legt...

MARLIES: (onderbreekt) 't Is al goed, Leander! En doe die gazet weg! En ga het gras maaïen in de voortuin! En peuter dat onkruid weg van tussen de klinkers van de oprit! En als ge toch bezig zijt dan moet ge die plek boven de deur ook maar eens bijschilderen met wat witte verf.

(Josepphe komt op van hall)

JOSEPPHE: Dag make, dag Claudine. (geeft hen kusje) Dag pake. (wil hem de hand schudden, maar als Leander z'n hand uitsteekt wijst Josepphe plagend z'n duim achterwaarts. Dit stoort Leander enorm)

LEANDER: Weet ge nog iets beters?

JOSEPPHE: (zucht tevreden) Morgen is de grote dag hé!

LEANDER: Zo ver zijn we nog lang niet!

JOSEPPHE: Waarom niet? Problemen...?

LEANDER: Problemen, vraagt die! Daar is hier maar één probleem en dat staat hier voor mij!

CLAUDINE: Josepphe, maar gij ziet zo bleek?

JOSEPPHE: Ik voel me niet goed, Claudineke!

CLAUDINE: Ga dan naar de dokter!

JOSEPPHE: Die zit maar tot vijf uur!

LEANDER: Wil ik dat eens rap regelen? (maakt aanstalte om Josepphe op z'n oog te slaan)

MARLIES: (houdt Leander tegen) Leander, wat zijt ge van plan?

LEANDER: Ik ga hem op z'n oog slaan, dan kan hij naar de oogarts want die zit nog tot zeven uur!

MARLIES: Ge zijt zot!

(Leander staat recht en wil naar keuken gaan)

Wat gaat gij doen?

LEANDER: Wat dat ge mij gevraagd hebt. Schilderen!

MARLIES: Ga eerst het gras maar afmaaïen!

LEANDER: Okee commandant!

MARLIES: Kom Claudine, ik heb nog iets voor u.

(Marlies en Claudine af naar kleine slaapkamer)

LEANDER: (tot Josepphe) En wat gaat gij doen?

JOSEPPHE: Wachten!

LEANDER: Op wie?

JOSEPPHE: Op uwe dochter!

LEANDER: Daar zult ge nog lang op kunnen wachten. Kent gij een grasmachientje?

JOSEPPHE: Zo van prrrt prrrt...?

LEANDER: Ja zo van prrrt prrrt....! Ge haalt dat grasmachientje uit ons tuinhuisje en ge gaat het gras afmaaien in onze voortuin. Daarna peutert ge het onkruid weg van tussen de klinkers zodat de klinkers goed zichtbaar worden! En als ge problemen hebt dan komt ge naar mij! Ik ben hier toch in de buurt want ik ga schilderen!

JOSEPPHE: Pake, gras is toch groen hé?

LEANDER: Nee, gras is blauw met gele bollekes! Ge weet nu toch wel dat gras groen is hé! En ge moet oppassen met dat grasmachien want om dat af te zetten moet ge een paar keren op die gele knop drukken! En 't is ne zelf-trekker!

JOSEPPHE: Okee pake!

LEANDER: Zeg, maar waar werkt gij feitelijk?

JOSEPPHE: Ik weet het niet want ze komen me elke dag halen met een buske! (af)
(Leander zucht en af naar de keuken. Komt direct weer op met trapladder en te grote kom verf. Hij roert in de verf. Marlies en Claudine op)

MARLIES: (merkt te grote kom met verf) Ge kon geen grotere kom vinden zeker om die verf in te doen?

LEANDER: Ik kan ook uwe beste kastrol gebruiken als ge dat liever hebt! (kruipt op trapladder en begint te schilderen)

CLAUDINE: Ik begrijp niet wat dat gij tegen Josepphe hebt?

LEANDER: Dat weet gij goed genoeg, Claudine!

MARLIES: Ik weet één ding! Zijn handen staan tenminste op de juiste plaats aan z'n lijf! En die van u staan eraan gelijk bij ne mol, zó...! (toont kromme handjes)

LEANDER: Die Italiaan moet de Vlaamse meisjes niet komen weghalen hier!

CLAUDINE: Josepphe komt mij niet weghalen, pa!

LEANDER: Oh nee?

CLAUDINE: Ik heb hem in Italië weggehaald!

LEANDER: Jammaar, toen heette hij, volgens u, nog 'Jef'! Ge hebt uw moeder en mij er schoon ingeluisd!

CLAUDINE: Ja, dat is zo. En nu zijn we verliefd op elkaar. En als ge 't nog niet wist, als twee mensen verliefd zijn dan gaan die na een tijdje trouwen. En dan kopen die kindjes!

LEANDER: Dat gaat ene keer op reis naar Italië verleden jaar en dat gaat nu al trouwen! Maar dat begrijp ik niet! Vroeger duurde dat allemaal vele langer! Toen had ge tenminste nog de tijd om elkaar te leren kennen.

CLAUDINE: Josepphe is ne lieve jongen die veel geeft om mij.

LEANDER: Om u niet alleen! Ook nog andere meisjes van uwe leeftijd! Italianen dat zijn warmbloeden. Die denken aan niks anders dan aan sex!

MARLIES: 't Was beter dat gij daar ook wat meer aan dacht!

(Leander bekijkt Marlies ernstig. Als hij merkt dat ze het meent schildert hij snel verder)

Ziet ge wel! Als ge over fatsoenlijke dingen begint te praten dan klappen ze dicht! Elke avond naar 't laatste prentje bloot op den tv zitten kijken en ervan dromen, maar verder niks!

LEANDER: Zeg wat verlangt gij eigenlijk nog van ne gepensioneerde bediende van

de ziekenkas?

MARLIES: Ik ben even oud als jij!

LEANDER: Bij ne vent zit dat anders in elkaar!

MARLIES: Dat moest er nog bijkomen, dat wij ook zo moesten zijn! (met lachje ad Claudine) We zouden niet weten waar dat we 't moesten steken!

LEANDER: Ik krijg nog maagzweren van u beiden! En ook een droge mond als ik denk aan morgen!

MARLIES: (presenteert de vaas met water) Hier, drink maar ne keer!

LEANDER: Marlies, en ik wil dat ge me niet plaagt! Gij weet zeker niet hoe erg dat is voor ne vader als hij z'n dochter moet afgeven. En dan nog wel aan ne spaghetti!

CLAUDINE: Zeg pa, ge gaat zo toch ook niet beginnen zagen als we hier komen inwonen? Want dan ga ik liever ergens anders in een klein huizeke wonen.

LEANDER: Nee nee, dat is allemaal geregeld. Daar is afgesproken dat jij hier komt inwonen tot dat ge kunt gaan bouwen. En dan heb ik ook de kans om die spaghetti in de gaten te houden. 't Is den eerste niet die z'n vrouw aframmelt drie dagen na 't huwelijk!

CLAUDINE: Josepphe doet zoiets niet!

LEANDER: Dat zeggen ze allemaal. Tot dat het zover is! Maar ik verwittig hem hé! Dat 'm gene poot naar u uitsteekt hé of het zal zijne beste dag niet worden, want dan zal IK eens spaghetti van hem maken.

(weerbericht op de radio. Claudine zet volume luider. Leander draaft maar door)

Trouwens, wie zegt dat die Italiaan....

CLAUDINE: Pa, zwijg nu eens!

LEANDER: Waarom zou ik moeten zwijgen in m'n eigen huis?

CLAUDINE: Omdat het weerbericht voor morgen op de radio is.

MARLIES: Dan weten we of dat we ne paraplu moeten meenemen of niet!
(men luistert naar de radio)

CLAUDINE: Morgen schoon weer! (draait radio uit) We zullen prachtige foto's kunnen maken in het park.

MARLIES: Dat stelt me al gerust. Weet ge, als 't regent op uwen trouwdag dat het huwelijk dan weinig kans maakt op slagen!

CLAUDINE: Wie zegt dat?

MARLIES: Dat is een gezegde. Naar 't schijnt is dat heel slecht want dan is er ambras bij de vleet in de jaren die volgen!

LEANDER: Ziet ge dat niet aan ons? Met bakken viel de regen uit den hemel 30 jaar geleden!

MARLIES: (gaat met vaas en bloemen naar de keuken) Sindsdien is z'n haar beginnen uitvallen. Ziet ge dat niet? (af)
(we horen een pruttelend geluid dat dichterbij komt)

LEANDER: (verwonderd) Wat is dat daar op den trap?

CLAUDINE: Dat weet ik ook niet!

(plots komt Josepphe met de draaiende grasmaaier binnen. Hij is vreselijk in paniek en heeft veel last om de grasmaaier tegen te houden. Hij rijdt ermee rond de tafel. Leander komt snel van z'n ladder en samen met Claudine in paniek. Marlies komt van keuken. Ze hollen allen achter de grasmaaier. Tot Josepphe de grasmaaier om z'n as draait en achter Marlies, Claudine en Leander rijdt. Ze hollen de andere kant op. Het duurt een tijdje eer men de

- motor heeft uitgezet)
- LEANDER: (boos tot Claudine) Wat heb ik u gezegd? Ge zijt er niks mee!
- CLAUDINE: (aan de grond genageld) Komt gij met dat grasmachien helemaal van op het gelijkvloers...?
- JOSEPPHE: Ja, en dat was niet gemakkelijk met al die trappen!
- MARLIES: Oh... en mijne schone tapis plains naar de vaantjes!
- LEANDER: (spottend) Die zult ge 't eerste half jaar niet meer moeten afrijden!
(telefoon rinkelt. Leander neemt op)
- LEANDER: Hallo...! (fluistert tot Marlies) 't Is madame Bekkers van hier beneden!
(door hoorn) Ja, madame Bekkers, daar is hier ergens in 't appartement een gek aan 't rondrijden met een grasmachien, maar ik ken hem ook niet! Ge hoort tegenwoordig veel van die zwaar gevallen hé! (hoorn neer en tot Marlies) Hij is met z'n grasmachien over de kat van madame Bekkers gereden!
- MARLIES: En...?
- LEANDER: Een stuk van hare staart?
- CLAUDINE: Van madame Bekkers...?
- LEANDER: Nee, van haar kat!
- MARLIES: Leander, wat vangt gij toch allemaal aan?
- LEANDER: Seffens gaat ge nog zeggen dat ik dat gedaan heb!
- CLAUDINE: Dat is ook zo! Ge moet die jongen niks laten doen waar dat hij geen benul van heeft!
- LEANDER: Vat wat heeft hij dan wel benul? Van jonge meiden versieren zeker?
- MARLIES: Leander, houdt uwe mond!
- LEANDER: Groeit er dan in Italië geen gras? Of maaien ze dat af met hun tanden misschien?
- JOSEPPHE: Sorry make, maar pake had gezegd als er problemen waren dat ik maar naar hem moest komen!
- MARLIES: (troostend) 't Is niks jongen. Ge moet niet meer luisteren naar zo'n gek als mijne vent!
- LEANDER: (haalt uit naar Marlies) En als gij niet op uw woorden gaat letten dan... dan....
- MARLIES: (dreigend met verfkwast) Wat dan....?
- LEANDER: (draait bij) Dan schilder ik seffens hier heel de kamer!
- MARLIES: Maak dat ge terug op uwen trapladder staat, gij se snul! En zet gij het grasmachien maar terug in de voortuin, Josepphe!
(Josepphe af met grasmaaier)
- LEANDER: (plagend) Marlies, zouden we nu niet beter eerst heel den tapis plains afmaaien dan is 'm overal even lang!
(Marlies steekt tong uit naar Leander, schuift trapladder opzij terwijl Leander er nog opstaat en dan gaat ze boos af naar keuken)
- LEANDER: (liefjes) Claudineke, Ge gaat toch met zoiets niet trouwen hé! Ge hebt de kans nog om te weigeren. Morgen zijt ge gevangen. Vanaf morgen zit ge voor de rest van uw leven met die Italiaan aan uw been. Laat 'm schieten en trouw met ne Vlaamse jongen! Nu kan het nog!! Ge ziet tot wat hij allemaal in staat is!
- CLAUDINE: Allé pa, alles is gereed om te trouwen. Ge hebt er al zoveel geld ingestopt!
- LEANDER: Dat is niet erg! Dat is ons probleem. Als ge me belooft dat ge die

spaghetti buitengooit dan gaan we morgen voor u een bouwgrond kopen. Ge weet dat we wat spaarcents hebben. Die zijn dan allemaal voor u!

CLAUDINE: Anders toch ook?

LEANDER: Anders profiteert die spaghetti er ook van mee! En dat wil ik niet! Ik heb geen 34 jaar tegen m'n goesting op de ziekenkas gezeten voor hem, maar voor u!

CLAUDINE: Maar ik hou van Josepphe, pa!

LEANDER: Dat is maar een gedacht! Hij heeft u gewoon omgepraat. Hij maakt u vanalles wijs en gij als onervaren jonge meid trapt daar in! Hij belooft u gouden paleizen, maar als ge drie weken getrouwd zijt dan zullen die paleizen instorten! Allemaal! IK kan u gouden paleizen geven, maar dan moet ge trouwen met ne Vlaamse jongen. Ene van ons ras. Een echte Vlaming is een sterk ras. De Boerenkrijg, de Guldensporenslag...! Denk daar maar eens over na!

CLAUDINE: Pa, ik wil daar niet meer over nadenken. Ik heb daar al genoeg nachten van wakker gelegen! Ik heb besloten van morgen met Josepphe te trouwen en daarmee uit!

LEANDER: Ge stort u in 't ongeluk, Claudine!

CLAUDINE: Dat kan met ne jongen van hier ook gebeuren!

LEANDER: Maar Italianen zijn anders. Gij wordt zijn vrouw niet, maar gewoon een object waar dat hij zijn lusten kan op botvieren. Wacht, ik zal er nog iets bijdoen. Ge krijgt een bouwgrond en een huis!

CLAUDINE: Waar gaat gij al dat geld halen? Betalen ze zoveel pensioen op de ziekenkas misschien?

LEANDER: Ik wil vanaf morgen terug gaan werken. Ik wil omslagen gaan dichtplakken dat ik er zo'n tong van krijg, ik wil reclamefolders in de brievenbussen gaan steken in 't zwart zodat alle straathonden in m'n benen kunnen bijten, en ik wil zelfs ergens gaan nachtwaker spelen! Alleen als gij me belooft dat ge niet met die spaghetti trouwt!

MARLIES: (op met jas van pittelaar) Hier Leander, leg die jas maar eens in onze slaapkamer. En pas er een beetje voor op want dat is de jas van uwe pittelaar. Ik heb hem laten herstellen.

LEANDER: (Leander veegt z'n handen en hangt jas op een stoel) Het zijn allemaal afpersers, die Italianen!

MARLIES: Kan ik eraan doen dat de familie van Josepphe liever in 't lang trouwde?

LEANDER: Ge geeft te rap toe, Marlies! En zeker aan die Italianen!

MARLIES: Ze betalen de helft van 't feest, dus hebben ze evenveel te zeggen als wij.

LEANDER: Als zij graag in 't lang lopen dan moeten wij daar toch niet voor boeten!

MARLIES: Leander, begin daar weer niet over te zagen hé! Daar is al twee maanden over gediscussieerd dat is meer dan genoeg.

(Leander wil af naar de kleine slaapkamer)

Wat gaat ge doen?

LEANDER: Mezelf ophangen! Daar wil toch niemand naar mij luisteren! (gaat richting kleine slaapkamer)

MARLIES: Doe dat! Dan moet ge zeker niet mee in de suite gaan!

(Leander af. Marlies haalt koord uit kast en roept aan deur van kleine slaapkamer tot Leander)

Hier, ge vergeet uw koord nog! (gooit ze achterna)

CLAUDINE: Ik weet niet wat onze pa de laatste dagen bezielt!

MARLIES: Hij is over z'n toeren. Maar dat gebeurt meer bij vaders die maar één dochter hebben.

CLAUDINE: Hoe komt het dat onze pa zo'n hekel heeft aan Italianen?

MARLIES: Wie weet het? Uwe pa is ne kniezer! Hij verveelt zich sinds hij met pensioen is.

(Leander komt met een handboog binnen. Hij heeft een koord rond z'n middel)

En hoe was 't?

LEANDER: Watte...?

MARLIES: Wel, het ophangen?

LEANDER: Goed, (ad koord) maar de volgende keer doe ik de koord rond mijnne nek hé!

MARLIES: Wat gaat gij doen met die handboog?

LEANDER: Trainen naar de club!

MARLIES: Oh nee!

LEANDER: Oh ja!

MARLIES: Leander, ge zijt zot! Wie zal dat nog doen de dag voor z'n dochter gaat trouwen?

LEANDER: Ik moet gaan trainen of ik lig uit de top drie! Sinds dat die Italiaan hier binnenkomt kan ik niks meer raken! Ik kan me zelfs niet meer concentreren. Ooit was ik Kampioen van België! En nu...? Niks meer! Ik durf nog maar met moeite meer onder de ogen van mijn vrienden komen!

CLAUDINE: Waarom?

LEANDER: Omdat iedereen me vraagt hoe het met u gaat. Ze lachen me allemaal uit met die spaghetti!

CLAUDINE: Uw schuttersclubke dat is een clubke van racisten! En gij zijt de grootste!

LEANDER: Ik ben gene racist! Ik hou van de mens in 't algemeen.

CLAUDINE: Wel dan!

LEANDER: Behalve van Italianen! Die mogen ze van mij zelfs door de vleesmolen draaien! Die mogen ze van mij op het kanon steken en naar de maan schieten. Ze mogen die van mij zelfs onder den asfalt steken. Maar dat zal niet veel uithalen want dan vinden ze nog een gaatje om terug boven te komen! Italianen dat zijn parasieten. In den oorlog met Mussolini....

CLAUDINE: (onderbreekt) Ach zwijg toch pa!

(Josepphe op met in beide handen een betonklinker)

LEANDER: (verwonderd) Wat heeft die in z'n handen? Maar dat zijn betonklinkers...!

JOSEPPHE: Pake, gij had toch gezegd dat ikke de klinkers goed zichtbaar moest maken. Nu zien alle mensen de klinkers heel goed! Voorkant, achterkant, linkerkant, rechterkant...! En bijna ook de onderkant!

LEANDER: En als gij hier nog veel van die straffe toeren blijft uithalen dan ziet ge seffens de binnenkant want dan laat ik u er eentje opeten! Wat hebt gij uitgestoken met mijn klinkers?

JOSEPPHE: Wel, Josepphe heeft alle klinkers eruit gepeuterd!

LEANDER: 't Is niet waar hé! Maar ge moest dat onkruid eruit peuteren, konijn!

JOSEPPHE: Peuteren en peuteren is twee, hé pake!

LEANDER: Nu moet ik toch eens gaan kijken! (samen met Josepphe af langs hall)

MARLIES: Uwe verloofde verstaat nog niet zo goed z'n Vlaams, denk ik!

CLAUDINE: Zeg, wat wilt ge nog? Hij doet z'n best hé! (trekt haar jas aan)

MARLIES: Waar gaat ge naartoe?

CLAUDINE: Naar Els. Ik hoop dat ze thuis is. (af)

(Leander en Josepphe terug op)

LEANDER: Dat kieke heeft heel de pad naar de voordeur opgebroken! Wat gaan we nog allemaal meemaken?

MARLIES: 't Is allemaal uw schuld! Gij moest dat doen! Maar ge geeft het werk door aan hem! Lui varken, dat ge daar staat!

LEANDER: Marlies, zeg dat hij vanonder mijn ogen verdwijnt of ik trek hem zijne kop uit!

JOSEPPHE: Josepphe zal nu van de spaghetti gaan maken voor u, make!

MARLIES: Nee jongen, doe dat deze avond maar! (boos tot Leander) En gij terug op uwe trapladder! En maak dat dat schilderen gedaan is!

(Leander kruipt terug op de trapladder. Op een onbewaakt ogenblik schuift Josepphe de kom met verf onder de laatste trede van de trapladder)

JOSEPPHE: Tot deze avond dan. (kusje voor Marlies. Hij wil plagend ook Leander een kusje gooien. Leander komt boos van z'n trapladder, maar trapt met één voet in de kom met verf. Josepphe in snel tempo af)

LEANDER: 't Is niet waar hé...!

MARLIES: Maar zijt gij nu nog blind aan 't worden ook of hoe zit dat? En pas op voor mijne tapis plains!

LEANDER: Maar doe dan toch iets!

MARLIES: Zeg me wat!

LEANDER: Ik kan moeilijk verlangen dat ge de verf van mijne voet gaat likken hé!

(Marlies kan maar moeilijk haar lach verstoppen)

En lach er niet mee!

MARLIES: Nee, ik zal er mee schreeuwen zeker!

(Marlies haalt een vod tevoorschijn en verlangt dat Leander er zijn geverfde voet op zet)

Zet hem hier maar op!

(Leander zet voet er opzettelijk naast)

LEANDER: 't Is nooit anders geweest! Als die spaghetti hierbinnen is gebeurt de één ramp na de ander!

MARLIES: Waarom zet ge nu uwe voet naast die vod?

LEANDER: Omdat die vod geen vod is maar mijn beste overhemd!

MARLIES: (plooit vod open en inderdaad) Nu dat ook nog! Veeg maar af. Het is nu toch al te laat!

(z'n voet wordt gereinigd)

LEANDER: Ik heb altijd geleefd voor m'n enige dochter. Altijd gezorgd dat ze het beste van 't beste had en nu moet ik ze afgeven aan een Italiaan. Dat gaat er bij mij niet in! Al wat ik opgebouwd heb dat breekt die spaghetti op één dag af!

MARLIES: Maar wat mankeert er dan aan Josepphe?

LEANDER: Hij is verslaafd aan spaghetti. Wij zullen ook elke dag spaghetti moeten eten! Ook onze kleinkinderen zullen spaghetti moeten eten. Met of tegen hun goesting. Zelfs m'n kiekens in den hof zullen spaghetti moeten eten!

MARLIES: Het zal wel beteren als ze hier een tijdje komen inwonen.

LEANDER: Zeer tegen m'n goesting! Ik hou dat geen veertien dagen uit. Altijd dat

geslurp aan tafel, dat geschetter van 'O solo mio', boeren laten, winden laten! Die is gereed om rechtstreeks naar 't slachthuis te voeren!

MARLIES: Dat is hun manier van eten!

LEANDER: Jamaar, dat wordt mijn dood!

MARLIES: Goed dan. Als jij dood zijt dan kan ons Claudine en Josepche hier voorgoed blijven inwonen!

LEANDER: Marlies, ge moet me beloven als ik dood ben dat ge mijn handboog niet aan die spaghetti geeft!

MARLIES: En hou op met die jongen "spaghetti" te noemen!

LEANDER: Ik noem hem zoals IK wil! Niks kan hij! Helemaal niks!
(onder volgende dialoog komt Claudine binnen)
Dat kan geen gras afmaaien! Dat kan niet tussen de klinkers wieden! Dat kan....

CLAUDINE: (onderbreekt) Dat kan zelfs niet fatsoenlijk met de auto rijden want toen hij hier net vertrok reed hij over het grasmachientje van de burenen!

LEANDER: (bekijkt Claudine te lang) Echt....?

CLAUDINE: Natuurlijk! Ik heb het met mijn eigen ogen gezien! Welke lompe boer zet nu ook z'n grasmachien tegen de straatkant?

LEANDER: (slikt door) Claudine, ge gaat me toch niet vertellen dat....?

CLAUDINE: Dat wat...?

LEANDER: (vervolgt) Dat dat MIJN grasmachientje was....?

CLAUDINE: Is dat van u een blauw met ne rode knop?

LEANDER: Nee!

CLAUDINE: Loopt er één wielkje paraplu?

LEANDER: Nee!

CLAUDINE: Doet dat altijd 'piewiet piewiet piewiet'...?

LEANDER: Nee! (lijkt er erg gerust in)

CLAUDINE: Dan is 't dat van u...!

LEANDER: Watte...? Als dat waar is dan heeft uwe spaghetti zijne laatste keutel gescheten! (snel naar buiten)

TWEEDE BEDRIJF

AVOND VOOR DE BRUILOFT

(Claudine dekt de tafel, gaat vervolgens in de zetel liggen en leest een modeblad. Josepphe kookt in de keuken. De radio speelt zacht. Er staan drie stoelen aan de tafel. De vierde stoel staat tegen de muurwand)

LEANDER: En ik heb honger! Of moeten wij niet meer eten misschien? Anders wil ik wel een stukske van den tapis plains knabbelen!

MARLIES: Ze zijn speciaal voor u in de keuken spaghetti aan 't maken.

LEANDER: Ik moet gene spaghetti van die smerige Italiaan! Hij gaat ons allemaal nog eens vergeven.

MARLIES: Als gij denkt dat ge beter kunt koken dan doet gij 't maar!

CLAUDINE: Ik zal Josepphe eens gaan helpen! (wil naar keuken gaan)

LEANDER: Gij blijft hier! Laat dat kieke maar alleen prossen in de keuken.

CLAUDINE: Jamaar, ik zal de saus gaan proeven.

LEANDER: Gij gaat die saus niet proeven. Ge hebt nog tijd genoeg om te proeven als ge getrouwd zijt! Maar zolang zijt ge nog mijn ongetrouwde dochter en moet er naar mij geluisterd worden!

(Josepphe begint te zingen in de keuken)

JOSEPPHE OFF: (zingt overdreven luid) O solo mio, kiss me my darling...!

(Leander gooit boos één van z'n schoenen tegen de keukendeur)

LEANDER: Is dat bijna goed daar, ja?

MARLIES: Leander, pas op voor mijn deur! Zijt gij nu helemaal zot geworden?

LEANDER: Hij kan nog niet eens fatsoenlijk zingen. Wat gaat de pastoor daar wel van zeggen?

MARLIES: Mag ne mens nu ook al niet meer zingen?

LEANDER: Is dat zingen? Dat is krijsen! Een ijzerzaag die versleten is maakt ook zo'n lawaai! Mijnen haan vanachter in den hof kan nog beter zingen!

JOSEPPHE: (komt met een kom spaghetti van keuken. Is gekleed in een witte schort, ruikt aan de spaghetti) Mama mia...! Hmmm...! lekker...!

LEANDER: (ad Marlies) Maar ik eet dat vergif niet op hé!

JOSEPPHE: Allé pake, spaghetti is lekker! Spaghetti is goed voor de... (beweging met vuist op en neer, tikt dan op rug van Leander) Ge weet wel, hé pake!

(Leander dreigt woedend te worden)

CLAUDINE: Ik moet ook nog iets vragen. Ik had graag een andere slaapkamer als we getrouwd zijn!

LEANDER: Moet ge daar nu nog mee afkomen?

MARLIES: Maar Claudineke, dat is te laat! Morgen gaat ge trouwen!

LEANDER: Ge kunt ook in de keuken gaan slapen, dan kan uwe vent dag en nacht spaghetti vreten als 'm wil!

MARLIES: Wacht eens...! Misschien dat we kunnen ruilen.

LEANDER: Watte...? Onze slaapkamer afgeven?

MARLIES: Ja. Wij nemen de kleine slaapkamer en ons Claudine en Josepphe krijgen onze slaapkamer!

LEANDER: Allé Marlies, dat gaat toch niet!

MARLIES: En waarom niet?

LEANDER: Hoe kunt ge nu zomaar uw eigen slaapkamer afgeven waar dat ge al jaren in slaapt?

MARLIES: Een jong koppel heeft meer plaats nodig dan wij!

LEANDER: En waar moet ik dan 's morgens mijn gymnastiekoefeningen doen?

MARLIES: In de kleine slaapkamer van ons Claudine.

LEANDER: Maar dat kan niet! Als ik m'n armen omhoog steek dan zit ik met mijne kop tegen de zoldering.

MARLIES: Kom nu maar aan tafel want de spaghetti wordt koud!

CLAUDINE: Is nu alles in orde tegen morgen?

MARLIES: Ja en de rest zal vanzelf wel volgen. Ik vind wel dat ge maar weinig cadeaus gekregen hebt Claudine!

LEANDER: Dat is niet moeilijk als ge met ne spaghetti gaat trouwen! Die mensen hebben hun ogen ook niet in hun zakken zitten!

MARLIES: Leander, ge hebt me beloofd van hem zo niet meer te noemen!

JOSEPPHE: Ik ben niet spaghetti hé! Ik ben Josepphe Martinelli!

MARLIES: Leander, doe die jas van die stoel!

(Leander haalt jas van stoel en legt die in de zetel)

Allé, hij hangt al ne meter dichterbij de kleerkast!

(men zet zich aan tafel, doch er staan maar drie stoelen. Als Leander wil gaan zitten trekt Josepphe de stoel vanonder z'n achterwerk weg. Leander tuimelt op de grond)

LEANDER: (ad Marlies) En als dat kieke dat nog ene keer doet dan laat ik hem die stoel opeten! Verstaan!

JOSEPPHE: Dat zal moeilijk gaan, pake!

LEANDER: (draait een lepel door de kom spaghetti) Toch nog altijd beter dan die Italiaanse bloemwormen hier!

(Marlies en Claudine nemen spaghetti op hun bord. Als Leander een portie spaghetti wil nemen, kapt Josepphe voor z'n neus de hele kom leeg op z'n eigen bord)

En ik dan...? Ik moet niet eten, neen?

JOSEPPHE: Wij hebben een beetje te weinig van de spaghetti!

LEANDER: Jamaar, geef me dan een beetje van uw bord.

JOSEPPHE: Dan heb ik te weinig!

LEANDER: (ad Marlies) Wat moet ik dan nu eten?

MARLIES: Er is nog brood in de kast.

LEANDER: Hoe...?

MARLIES: Ja, wit en grijs!

LEANDER: Ik wil warm eten!

CLAUDINE: Pa, ge lust toch niet graag spaghetti, hebt ge daarnet nog gezegd!

MARLIES: Hier, neem van mij maar een beetje. Ik heb toch geen honger!

(Marlies schenkt een deel spaghetti aan Leander. Josepphe prepareert een super-spaghetti op z'n eigen bord. Z'n overvol bord bestrooit hij met gemalen kaas, ketchup, en andere sauzen)

LEANDER: (merkt dit gedoe) Is die nog normaal? Een varken heeft er niks aan!

(Josepphe daagt Leander uit door met de spaghetti langs z'n neus te gaan)

JOSEPPHE: Lekker spaghetti bolognese, pake! Hmmm...! Spaghetti Martinelli!

LEANDER: (dreigt) En seffens is dat spaghetti tegen uwe smikkel! Marlies, maar zo kan ik niet eten hé! 't Lijkt wel of dat die spaghetti hier naast mij uitgehongerd is!

JOSEPPHE: Spaghetti is niet uitgehongerd! Spaghetti is lekker! Spaghetti is heel slecht voor gepensioneerden! Spaghetti is beter voor jonge paard als ik!

LEANDER: Paard...! Paard...! Ne volbloed hengst, ja!

CLAUDINE: Allé, kan 't nu een beetje stiller aan tafel! Nu gaan we eens rustig eten hé!

(men begint eindelijk te zwijgen en te eten)

LEANDER: (bij elke hap die Leander doet walgt hij mimisch) Ik ken nog iets! Een Belg, een Duitser en een Italiaan wedden om ter langst in een geitenstal te blijven. Den Belg gaat binnen, twee minuten later komt hij buiten gelopen. Stinken dat die stal deed! Stinken! Nen beerput had er niks aan! Den Duitser gaat binnen en kon het al vijf minuten uithouden! Dan gaat de Italiaan binnen. En weet ge wat er gebeurde? Plots komen alle geiten naar buiten gestormd. (lacht om eigen grap, maar stuit op een strenge blik van Marlies en van Claudine) Goed hé! (doet nog een hap van de spaghetti en vindt het weer walgelijk) Ik bedoel, de grap hé!

JOSEPPHE: Josepphe kent ook grapje. Het heeft 50 tanden en 2 ogen? Een krokodil! Het heeft 2 tanden en 50 ogen? Een bus gepensioneerde Vlamingen! (plagend naar Leander) Goed hé!

LEANDER: Kan die nu niks anders vertellen dan die zever?

JOSEPPHE: Het verschil tussen Vlaanderen en Italië is groot.

LEANDER: Dat heb ik daarstraks gezien. Ne Vlaming rijdt z'n gras af. Een Italiaan rijdt den tapi plains af.

JOSEPPHE: Vlamingen zijn nog preuts. Hier aan de zee loopt iedereen nog rond in badpak. Dat is al jaren voorbij in Italië! Bij ons loopt iedereen naakt op het strand! In Vlaanderen is er nu en dan eens een overval en nog wel op oude mensen! In Italië worden de helft van de banken op Sicilië beroofd op één dag door de maffia! Vlamingen worden geboren met een baksteen in hun maag. Italianen met een revolver! Dat is het verschil!

LEANDER: Dat zijn leugens!

MARLIES: Leander, houdt uwe mond en laat die jongen uitpraten!

LEANDER: Hij vernedert mijn voorouders!

JOSEPPHE: Vlaanderen eet frieten. Italië eet spaghetti. Dat is vele gezonder. Frieten werken zich uit tot een buikje. Spaghetti werkt zich uit... wat lager...! Mama mia!

LEANDER: Waarom pakt ge dan geen Italiaanse vrouw om mee te trouwen? Waarom kiest gij er dan mijn Claudine uit? Kieke dat ge daar zit!

JOSEPPHE: Claudine...! Oh la la...!

LEANDER: Allé, antwoordt nu eens op mijn vraag! Waarom wilt ge perse mijn dochter?

JOSEPPHE: (twijfelt) Euh... voor niks!

LEANDER: Voor niks...? Laat me niet lachen! Niks is niet veel hé! Daar kunt ge nog niet aan vasthouden! Ons Claudine heeft pertang iets om aan vast te houden!

JOSEPPHE: Ja, dat weet ik!

LEANDER: Hoe, dat weet ge?

JOSEPPHE: (zeer snel) Ik heb 't al vast gehad!

LEANDER: (luid) Watte...?

MARLIES: Kalm Leander! Seffens krijgt ge 't nog aan uw hart!

JOSEPPHE: Ik bedoel natuurlijk, haar handje!

LEANDER: Ik zal seffens die kastrol spaghetti eens over zijne kop kappen!

JOSEPPHE: Kastrol is al leeg, pake!

MARLIES: En als dat nu niet gaat gedaan zijn met die ruzie dan zal ik er seffens hier eens een paar met hunne kop tegen elkaar slagen!

LEANDER: Ge gaat uw handen toch niet vuil maken aan hem zeker!

JOSEPPHE: Make, pake, gij weet dat mijne familie logeert in hotel in de buurt voor de bruiloft van morgen. Nu mijne papa en mijne mama vragen of ze een avondje mogen komen naar hier om te babbelen met u!

LEANDER: Niks van!

MARLIES: Leander, laat 'm uitspreken!

LEANDER: Ik wil gene maffia in mijn kot!

CLAUDINE: Als ze van u niet mogen komen dan zullen ze ook geen deel van de kosten willen betalen!

LEANDER: Dat hoeft niet! Daar wil ik wel alleen voor opdraaien! Trouwens, de Italiaanse lire is niks waard. Die kunt ge hier beter gebruiken in plaats van wc-papier. Dat is nog goedkoper!

CLAUDINE: Pa, misschien is dat om nog over wat anders te praten! Denk er toch maar eens over na!

LEANDER: Daar wil ik nog niet over nadenken!

MARLIES: Goed dan.

(vervelende stilte. Josepphe slurpt en zuigt enkele keren z'n spaghetti naar binnen)

LEANDER: (gezicht vervaagt) Hoort ge dat? Dat deden de varkens van mijn vader zaliger nog niet en die had er 12 lopen, alstublieft!

CLAUDINE: Spaghetti moet ge naar binnen slurpen!

LEANDER: Gelijk de oude Romeinen zeker? Die deden dat ook. Ja, dat waren ook Italianen. Maar Julius Caesar trok z'n ogen nogal open toen 'm hier op de Oude Belgen botste! Ge weet toch wat hij in zijn boekske schreef hé! De Oude Belgen zijn de dappersten onder de Galliërs!

JOSEPPHE: (vervolgt) Maar zo dom als een baksteen!

LEANDER: Dat moet gij zeggen! Ge kunt nog niet eens het paadje naar de voordeur proper zetten!

JOSEPPHE: Maar ik kan toch van de ladder stappen zonder dat ik mijne voet in de pot verf zet! Hé pake!

LEANDER: (tot Marlies) Al 'm nu niet gaat zwijgen hé...!

MARLIES: Leander, is 't nu gedaan?

LEANDER: Hij beledigt mij! (wil op Josepphe stuiken, maar wordt tegengehouden door Marlies en Claudine)

MARLIES: Zijn dat nu manieren voor een aanstaande schoonvader? Morgen trouwt die met uw dochter!

LEANDER: Spijtig genoeg wel! En als 'm niet fatsoenlijk kan eten dan trap ik het af! Met zo iemand wil ik niet aan tafel gaan zitten! Daar walg ik van!
(Leander af naar grote slaapkamer)

MARLIES: Nog erger dan kleine kinderen!

(Marlies volgt hem. Josepphe en Claudine eten verder. Leander gaat op het bed zitten. Marlies tracht te bemiddelen en streelt Leander door z'n haren. Ze fluistert hem iets toe. Leander stoot haar af)

Maar allé nu! Ge zijt toch nog niet uitgeblust zeker?

LEANDER: Ikke...? Nee, helemaal niet!

MARLIES: Wat is er dan? Ge ziet me toch nog graag? Kom, geef me maar eens ne flinke kus!

LEANDER: M'n goesting om te kussen is over! (weigert halsstarrig)

MARLIES: Leander, wat scheelt er?

LEANDER: Die smerige spaghetti daarbinnen is een steen aan m'n been! Ne nagel aan mijn doodkist! Een splinter in mijne vinger!

MARLIES: Ssst...! Nu efkes niet meer aan Josepphe denken. Kom Leander, kus me!

LEANDER: Dat gaat niet!

MARLIES: Waarom niet?

LEANDER: Dat is moeilijk Marlies! Euh...!

MARLIES: Daar scheelt toch niks aan m'n uiterlijk?

LEANDER: Jawel.

MARLIES: Ja...? Wat dan? Daar is iets hé! Ik voel het! Ge hebt een ander!

LEANDER: Nee!

MARLIES: Is 't den ouderdom misschien?

LEANDER: Nee.

MARLIES: Wat dan, Leander? Kom, zeg het! Ge bekijkt me zelfs niet meer als we gaan slapen! Ben ik dan plots zo lelijk geworden?

LEANDER: (spuwt het eruit) 't Is uw ondergoed, Marlies!

MARLIES: Mijn ondergoed...?

LEANDER: Het trekt op niks, Marlies! Het windt me niet meer op! Als ge in de modeboekjes kijkt dan ziet ge 't verschil! Op den tv hebben die vrouwen allemaal zo'n schoon sexy onderkleedje aan. Gij niet! Bij u is dat meer ne patattenzak. Het klassieke is voorbij. Ne mens moet met zijnen tijd meegaan! Waarom koopt ge dan eens niet iets sexy! Iets met gaten in of iets dat eigenlijk 'niets' is! Ge verstaat me wel hé!

MARLIES: Ge bedoelt, een uitdagend nachtkleed of zoiets...?

LEANDER: Wel ja, zoiets in die aard.

MARLIES: Zo'n klein ding tot hier dat alles laat zien en feitelijk ook niks!

LEANDER: Ja, dat bedoel ik!

MARLIES: Nen 'teddy'?

LEANDER: Ik weet niet hoe ze die dingen noemen. (haalt het fotoalbum uit kleerkast) Hier, zie ne keer. Ons Claudine toen ze nog maar 12 jaar oud was! Is het niet spijtig dat zo'n dingske in de handen valt van de maffia?

MARLIES: Ge moet zo niet twijfelen aan Josepphe! Dat is ne goeie jongen. Hij zal zeker goed zorgen voor ons Claudine!

LEANDER: Marlies, hebt ge er al eens over nagedacht dat we morgen ons Claudine kwijt zijn?

MARLIES: Ze blijft hier toch inwonen. We zien ze elke dag!

LEANDER: Dat is nog zo niet!

MARLIES: Zo draait de wereld, Leander! Gij hebt mij 30 jaar geleden ook afgepakt van mijn ouders!

LEANDER: Ik heb altijd goed voor u gezorgd!

MARLIES: Dat zal Josepphe ook doen voor ons Claudine! (haalt jurk en brede hoed uit kleerkast en toont dat)

MARLIES: Dat is mijne jurk die ik morgen zal dragen. Schoon hé! En dit is mijnen hoed.

LEANDER: Gij hebt nog gene paraplu nodig als 't regent!

(ze bladeren door het fotoalbum. Josepphe en Claudine voeden elkaar op een speelse manier met spaghetti)

JOSEPPHE: Mijne lieve kleine Claudine, Josepphe houdt zoveel van u.

CLAUDINE: Echt? Bewijs het! (kusjes) Morgen mogen we bij elkaar slapen!

JOSEPPHE: O mama mia...! Oh dan zal Josepphe gelukkig zijn in de armen van u, Claudine! Ik beloof u als we morgen thuiskomen van de bruiloft dat Josepphe u in de slaapkamer zal dragen!

CLAUDINE: Weet ge al dat we de grote slaapkamer krijgen van ons ma?

JOSEPPHE: Oh Ja? Dan zal Josepphe "Tarzan" kunnen spelen! (Josepphe laat 'een Tarzankreet'. Als Leander dat hoort wil hij direct naar de keuken stormen, maar Marlies bedaart hem)

CLAUDINE: Josepphe, willen we nu eens doen of dat we al getrouwd zijn?

JOSEPPHE: Oh ja Claudine!

CLAUDINE: Ga dan voor mij maar eens een pint water halen!

JOSEPPHE: En ik moet doen alsof we getrouwd zijn?

CLAUDINE: Ja.

JOSEPPHE: Ga ze zelf halen!

CLAUDINE: Zèg...!

JOSEPPHE: Grapje Claudine! Oh, ik heb teveel gegeten van de spaghetti! (veegt z'n mond aan de jas van Leander die nog steeds op de zetel hangt. We merken alsnog niks van het resultaat. Josepphe laat zich in de zetel glijden en leest een tijdschrift. Claudine ruimt de tafel af. Marlies slaat het fotoalbum dicht. Leander stopt het album terug in kleerkast)

LEANDER: Dood, waar blijft ge?

MARLIES: (zoekt troost en pikt een traantje weg) 't Is toch moeilijk te geloven dat uw enig kind gaat trouwen!

LEANDER: Ze zijn rap groot, Marlies! (merkt haar droevige blik) Zeg, ge moet daarvoor niet beginnen wenen, hé Marlieske!

MARLIES: 't Is ook moeilijk voor een moeder!

LEANDER: Kom, zeg me ne keer hoe dat ik u kan troosten! (opent portefeuille) Hoeveel moet ge hebben?

MARLIES: Niks!

LEANDER: Niks...? Dat is nog nooit gebeurd! (stopt portefeuille snel weg)

MARLIES: Maar ik wil wel iets anders! Ik wil dat ge Josepphe wat meer aanhaalt en hem niet behandelt als een stuk vuil!

LEANDER: Maar méér dat dat is hij ook niet!

MARLIES: Leander, ge moet gaan veranderen!

LEANDER: Dat is moeilijk!

MARLIES: Beloof het, Leander!

LEANDER: Hoe kan ik nu dat kieke aanhalen? Dat is een andere cultuur. Die heeft andere gewoontes!

MARLIES: Leer hem dan met den handboog schieten! Neem hem eens mee naar de club!

LEANDER: Toch niet met mijnen boog in mijn club zeker?

MARLIES: Wat dan...?

LEANDER: Geen haar op mijne kop die daar aan denkt! Als die er ene keer mee schiet dan heb ik twee uren nodig om mijn boog terug af te stellen!

(Marlies begint nu luid te huilen)

Okee dan!

(Marlies houdt abrupt op met huilen)

MARLIES: Merci Leander! Ge zijt ne schat. Kom, we gaan het hem direct zeggen.

LEANDER: Maar niet in de club!

MARLIES: Waar dan?

LEANDER: Hier in den hof!

(beiden naar woonkamer)

MARLIES: Josepphe, Leander gaat u leren schieten met z'n handboog.

LEANDER: Kom maar eens kijken, dan kunnen ze dat in Italië ook leren! Want daar schieten ze met niks anders dan spek!

(Josepphe en Leander met handboog en pijlen af langs hall)

CLAUDINE: Wat krijgt onze pa nu in ene keer?

MARLIES: Ge moet weten hoe dat ge ne vent moet aanpakken.

CLAUDINE: Dat zult gij nu onderhand wel kennen na 30 jaar huwelijk.

MARLIES: Hij heeft ne grote toet, maar als ge begint te wenen dan wordt hij zo zwak als een lammeke! Dan zakt hij in elkaar als ne losse pudding!

CLAUDINE: Ik ben toch niet erg gerust voor morgen!

MARLIES: Als we 'm van den drank kunnen afhouden dan ben ik al dik tevreden!

CLAUDINE: En wat gaat dat worden als wij hier komen inwonen? Ge ziet zelf ook wel dat het niet erg goed klikt tussen die twee!

MARLIES: Wees gerust! Ik zal 'm wel temmen. Vanavond nog.

CLAUDINE: Hoe gaat ge dat doen?

MARLIES: Dat is een makkie! Hij heeft me gevraagd om sexy ondergoed te gaan kopen!

CLAUDINE: 't Is niet waar hé!

MARLIES: Jawel!

CLAUDINE: En gaat ge dat doen?

MARLIES: Nee, ik heb het al gedaan, maar dat weet hij niet!

(haalt een pak uit de kast, plooit een uitdagend nachtkleed open en houdt dat voor haar figuur)

Deze morgen gekocht! Achter zijne rug! Is het niet prachtig? Is het dan geen zonde dat hij gaat boogschieten naar de club?

CLAUDINE: Boogschieten is alles wat dat hij kan! Pertang als we 'm zover kunnen krijgen dat hij Josepphe gaat leren boogschieten dan zitten we op goede weg.

MARLIES: Ne vent dat is iets als ne jonge hond! Ge moet 'm alles leren.

CLAUDINE: Make, willen we eerst de kleren uit de kleerkast gaan omwisselen?

MARLIES: Dat doe ik morgenvroeg wel. Dat zal gebeurd zijn voor dat iedereen op is.

CLAUDINE: Oh ik ben zo gelukkig, make!

MARLIES: Dat kan ik geloven! Maar dat mindert wel na een paar maanden!

(we horen plots op de achtergrond een kreet van pijn)

CLAUDINE: (schrikt) Er zal toch niks gebeurd zijn zeker...?

(Leander leidt een huilende Josepphe binnen. Josepphe heeft een pijl in z'n achterwerk zitten en huppelt met veel pijn de kamer rond)

MARLIES: (boos) Leander, dat hebt ge opzettelijk gedaan!

LEANDER: Nee! Ik zeg tegen hem dat hij niet voor de roos moest lopen, maar dat kieke verstaat geen Vlaams precies!

MARLIES: Kom, ik zal dat ding daar vanachter eens uittrekken!

LEANDER: Zou het niet beter zijn dat ge dat ding daar vanvoor uittrekt?

(Marlies haalt pijl uit z'n achterwerk)

CLAUDINE: Kom, ik zal de wonde wat ontsmetten!

LEANDER: Zitten gij...!

CLAUDINE: Maar ik...

LEANDER: Zitten, daar op die stoel!

CLAUDINE: En waarom mag IK dat niet?

LEANDER: Omdat gij nog niet getrouwd zijt verdorie! Marlies, ontsmet gij dat eens ne keer! En doet er maar goed wat peper op dan zal 't rap genezen zijn!

CLAUDINE: Peper...? Sadist...!

JOSEPPHE: Josepphe nog roepen, niet schieten pake! (Marlies ontsmet terwijl Josepphe met handen op stoel leunt)

LEANDER: En dat zal ik niet gehoord hebben hé!

CLAUDINE: Pa, ik denk dat ge 't opzettelijk hebt gedaan want gij haat Josepphe!

LEANDER: Dat klopt! Maar ik heb het niet opzettelijk gedaan!

MARLIES: Voilà! 't Is maar een klein wondje. 't Zal tegen morgen wel genezen zijn! En nu ga ik beginnen met de verzorging van m'n gelaat.
(Marlies af naar keuken. Claudine en Josepphe zetten zich naast elkaar in de zetel)

LEANDER: (tot Josepphe) Gaat dat zo nogal in die zetel zitten met die zeer aan uw kont?

JOSEPPHE: Ja pake. Italianen zijn hard.

LEANDER: Oh...! (zet zich storend tussen hen en dan vervelende stilte)

JOSEPPHE: (tracht de stilte te breken) Morgen...

LEANDER: (onderbreekt zeer snel) Wat morgen...?

JOSEPPHE: Wel euh, morgen gaan we trouwen!

LEANDER: Ge kent dat toch?

CLAUDINE: Hoe kan Josepphe dat nu kennen, pa? Denkt ge misschien dat Josepphe al zes keer getrouwd is?

LEANDER: Hij heeft het toch al gezien hoe dat ze in Vlaanderen trouwen?
(Marlies komt van keuken met haar schoonheidsspullen)

MARLIES: Allemaal uit de zetel!

LEANDER: Ge gaat toch weeral niet beginnen met die groentewinkel zeker?

MARLIES: En waarom niet? Als ge een gaaf gezichtje wilt waarbij de poriën open zijn, dan moet ge er iets voor over hebben!

LEANDER: Dat haalt bij u niks uit want 's morgens smeert ge uw poriën weer dicht met 26 soorten schmink!

MARLIES: Gaat meneer mij leren wat ik moet doen om er goed uit te zien op mijne leeftijd?
(Marlies gaat schuin in zetel liggen en bemoeit zich verder niet met het gesprek terwijl Claudine haar helpt door haar hele gelaat te bestoppen met komkommerschijfjes)

CLAUDINE: Kom pa, leg eens uit hoe dat dat gaat in de kerk!

LEANDER: De pastoor zal u vanalles vragen. Ge kent dat wel hé! Allé, ik heb dat al honderd keren gezien!

CLAUDINE: Jamaar, daarom hebben Josepphe en ik dat nog niet gezien! Doe het dan eens voor!

LEANDER: Hoe?

CLAUDINE: Wel, gij speelt voor pastoor en wij gaan trouwen!

LEANDER: Gij kunt niet trouwen!

CLAUDINE: Waarom niet?

LEANDER: Uwe verloofde heeft mij de hand van mijn dochter nog niet gevraagd!

CLAUDINE: Gene show, hé pa!

LEANDER: Dat is gene show. Dat MOET gebeuren! Dat is zo al jaren de gewoonte hier in Vlaanderen!

CLAUDINE: Kom Josepphe, gij moet aan mijne pa de hand van zijn dochter vragen!

JOSEPPHE: (snapt het niet) Heeft uwe pa dan nog andere dochter? Ik nog niet gezien!

CLAUDINE: Ge moet MIJN hand vragen!

JOSEPPHE: Uw hand Claudineke...? Maar dan heb ik drie handen! Twee is al meer dan genoeg!

LEANDER: (krijgt het op z'n heupen) Dat kieke verstaat dat weeral niet hé!

CLAUDINE: Josepphe, als gij met mij wil trouwen dan moet ge aan mijne pa vragen of dat mag!

JOSEPPHE: (uitbundig) Pake, ik wil trouwen met uwe dochter, Claudine! Mama mia...! (klopt Leander met lachje erg hard op z'n rug)

LEANDER: Als dat niet fatsoenlijk kan gebeuren dan wordt er niet getrouwd!

JOSEPPHE: (knielend en smekend, pakt hand van Leander beet) Pake, ik wil trouwen met uwe dochter! (begint Leanders hand te kussen)

LEANDER: Moet ge dan mij kussen, mafkees?

CLAUDINE: Is 't toegestaan, pa?

LEANDER: (tergend langzaam) Alhoewel dat het zeer tegen m'n goesting is...

CLAUDINE: (onderbreekt) Ja dus! En nu gaan we pastoorke spelen!

LEANDER: Jammaar, hoe kan ik nu voor pastoor spelen? Ik heb niks! Maar wacht eens....! (af naar grote slaapkamer waar hij zich kleedt in lange jurk en brede hoed van Marlies. Ondertussen eet Josepphe van de komkommerschijfjes van gelaat van Marlies)

JOSEPPHE: Lekker!

CLAUDINE: Ssst...! Blijf daar af! Dat is om een gladde huid te krijgen!

JOSEPPHE: Misschien nog beter als uw make van mijne spaghetti op gezicht legt!

LEANDER: (treedt binnen in woonkamer en zegent het paar in het Latijn) Dóminus deus Sanctus! Glória in excélsis Deo. Cum Sancto Spiritu, in glória Dei Patris. Amen.

CLAUDINE: Amaai! Waar hebt ge dat geleerd, pa?

LEANDER: Ik ben ooit nog misdienaar geweest! (plechtig) Zet u al neer op de stoel, mijn kinderen!

(Claudine en Josepphe gaan in 't midden van de kamer op stoel naast elkaar zitten)

Claudine, wenst gij die spaghetti naast u als u enige echtgenote?

CLAUDINE: Nee! Maar wel Josepphe!

LEANDER: Jozef,...

JOSEPPHE: (verbetert) Josepphe...!

LEANDER: Jozefke, ...

JOSEPPHE: (verbetert) Josepphe....!

LEANDER: Zèg, 't is al eender hoe dat dat beest heet. (ad Josepphe) Neemt gij Claudine tot uw wettige echtgenote?

JOSEPPHE: (zingt luid) O solo mio...!

LEANDER: 't Is al goed! Dan verklaar ik u nu tot man en vrouw. Ge moogt elkaar nu... (willen elkaar kussen) ...de hand geven!

(Marlies komt recht, verwijderd de komkommerschijfjes en merkt dan dat

Leander haar jurk en haar brede hoed draagt)

MARLIES: Leander, wat zijt gij aan 't doen in mijn kleet?

JOSEPPHE: Dat is niet Leander, maar dat is pastoor, make!

LEANDER: (aangeslagen) Ik euh...

MARLIES: (furieus luid) Trek dat kleet uit en hang dat direct terug in de kleeerkast!
Gij weet niet wat dat kost zeker?
(Leander legt brede hoed op een stoel en vervolgens af naar grote slaapkamer om zich te verkleden)

CLAUDINE: Josepphe, gij moet de bloemen nog gaan halen bij de bloemist.

JOSEPPHE: Dat zal moeilijk gaan bij den bakker, hé Claudineke!

CLAUDINE: En ik moet ook nog iets regelen voor morgen.

MARLIES: Josepphe, zeg tegen uw familie dat ze niet te veel eten op de receptie want daar is lekker eten op het feest!

JOSEPPHE: Is er ook spaghetti, make?

MARLIES: Nee nee! Claudine, en vergeet gij niet te bellen naar Els!
(onder dit gesprek gaat Josepphe op de stoel zitten waar dat de brede hoed van Marlies ligt. De hoed wordt platgedrukt. We merken duidelijk iets aan de blik van Josepphe)

CLAUDINE: Nee make!

MARLIES: Ze komt toch ook naar 't avondfeest?

CLAUDINE: Zeker.
(Leander komt terug in woonkamer, wil op stoel gaan zitten, maar Josepphe schuift de ingedeukte hoed snel onder het achterwerk van Leander)

MARLIES: Voilà, zo ver zijn we dan. Morgen is het de grote dag. (komt te dicht bij het gezicht van Leander)

LEANDER: Marlies, ga weg want ge stinkt naar komkommer!

MARLIES: Kan ik daar iets aan doen?

JOSEPPHE: (speelt, luide kreet van verbazing) Ooooh...!
(Marlies en Claudine komen kijken en merken de platgedrukte hoed onder achterwerk van Leander. Marlies geeft Leander een klap tegen z'n wang)

MARLIES: Leander, mijne schone hoed! Kunt ge niet beter uitkijken?

LEANDER: (verwonderd) Maar hoe kan dat nu?

JOSEPPHE: Make, pake, ik ga om de bloemen. (Josepphe glunderend af. Marlies tracht de hoed uit te blutsen)

LEANDER: Als ge me nog eens een tik geeft, ga dan in 't vervolg eerst uw handen wassen want ik stink ook al naar uwe groentewinkel!
(Marlies af naar keuken met haar ingepakt sexy nachtkleed. Leander leest de krant en zet tv aan. Even maar want dan valt hij in slaap onder z'n krant, maar dat merkt Claudine niet)

CLAUDINE: (terwijl ze door de kamer stapt) Pake, ik hoop dat wij, Josepphe en ik, u niet zullen teleurstellen. We zullen proberen er het beste van te maken. Ik weet dat het voor u moeilijk is. Maar als ge alletwee een beetje water bij de wijn doet dan zal alles wel in de kabas komen! We zullen elkaar wel wat aflossen voor wat betreft... (Leander begint nu te snurken)...voor wat betreft.... (Claudine trekt krant weg en merkt dat Leander in slaap is gevallen) Maar allé nu! Met u kunt ge nooit eens fatsoenlijk praten! (Claudine boos af naar kleine slaapkamer met slaande deur. Leander wordt hiervan wakker. Marlies komt aan de keukendeur piepen. Ze draagt een uitdagend nachtkleed. Als Leander dat merkt schrikt hij en sluit terug z'n ogen)

MARLIES: (wekt hem) Leander, kijk eens! Daar is sex op tv!
LEANDER: (ontwaakt, weigert haar direct te bekijken want zoekt het beeld op tv)
Waar...? Waar...? Ga dan eens rap opzij! (geeft haar een duwtje opzij)
MARLIES: (presenteert haar figuur) Wat vindt ge ervan?
LEANDER: (staart nog steeds naar tv) Ik zie niks!
MARLIES: Hier....!
LEANDER: Oh daar! Ik vind het nogal... nogal...!
MARLIES: Schoon hé!
LEANDER: (monstert haar) Wel, had gij zo meegevochten tegen de Romeinen dan hadden ze nu niet meer over Julius Caesar gesproken!
MARLIES: Leander, lach me niet uit of ik draag het terug naar de winkel!
LEANDER: Zeg, wanneer hebt gij dat gekocht?
MARLIES: Terwijl gij hier lag te snurken!
LEANDER: Heb ik zolang geslapen?
MARLIES: Ik heb voor u ook iets gekocht! Hier! (stopt hem een moderne boxershirt in de handen) Gekocht voor u! Ook sexy!
LEANDER: Maar ik moet zoiets niet hebben!
MARLIES: Jawel! Als gij mij graag zo ziet dan wil ik ook dat gij zoiets aantrekt!
LEANDER: (monstert boxershirt) Is dat sexy? Zeg, dat durft ge toch niet op de wasdraad hangen?
MARLIES: Allé Leander, trek dat aan!
(zeer tegen z'n zin trekt Leander de boxershirt aan)
Ge staat er prachtig mee. Precies Arnold Schwarzenegger, maar niet zo groot!
LEANDER: Marlies, mag ik dat ding nog niet uittrekken? Ik voel me precies als ne papegaai! Seffens komt hier volk binnen!
MARLIES: Laat me u dan toch eens efkes bekijken!
(plots lawaai aan de deur van hall. Paniek)
LEANDER: Daar hebt ge 't al! (beiden in paniek, lopen rond de tafel en dan naar grote slaapkamer waar ze aan de deur blijven luisteren. Josepphe komt binnen van hall)
JOSEPPHE: Claudineke...? Claudineke...? Waar zit ge?
(dat horen Marlies en Leander)
LEANDER: (fluistert luid) Dat is de stem van die spaghetti! Wat heb ik u gezegd!
Moet ge hier in 't midden van den dag zo rondlopen?
MARLIES: Ik deed toch maar om goed te doen!
LEANDER: Die zal toch niet naar hier komen zeker...?
JOSEPPHE: Claudineke....? Claudineke, waar zit gij? Gij hebt uw verstopt hé! Maar Josepphe zal u komen zoeken!
LEANDER: Pas op, hij komt naar hier...! Verstop u, snel...!
(Leander kruipt onder bed en Marlies kruipt in de kleerkast. Claudine komt van haar slaapkamer. Ze geeft Josepphe een kusje)
JOSEPPHE: Claudine, 't is de moment. Pake en make zijn weg. En ge weet als de kat van huis is dan duiken de muizen in bed!
CLAUDINE: (bang) Is dat in Italië zo? Bij ons dansen die dan op tafel! Kom! (wil met hem naar kleine slaapkamer gaan)
JOSEPPHE: Nee Claudine! We nemen de grote slaapkamer die we van uw ouders gekregen hebben!
CLAUDINE: En als ons ma of onze pa...?

JOSEPPHE: Die zijn niet thuis! Kom...!

(beiden hand in hand naar grote slaapkamer)

CLAUDINE: Josepphe, ga maar even op bed liggen met uw ogen dicht. Ik ben zo terug.

(Claudine af naar kleine slaapkamer. Josepphe trekt z'n trui en broek uit en doet enkele komische lichaamsoefeningen. Hij springt en zingt op het bed)

JOSEPPHE: Claudine, waar zit jij? Ik zal u zoeken! (sluipst naar kleerkast, trekt plots de deuren van kleerkast open en stuit op een bange Marlies)

MARLIES: (doet hem schrikken) Boeh....!!

JOSEPPHE: (schrikt) Whaaa...!!

(Leander springt plots achter Josepphe tevoorschijn op het bed. Josepphe monstert de boxershirt van Leander en schrikt nog harder)

Whaaa...! (Hij graait z'n kleren bij elkaar en vlucht naar keuken)

LEANDER: Zie ik er zo lelijk uit? Ik heb u gezegd dat we moesten oppassen met die Italiaanse hengst!

(beiden zetten zich op het bed)

Marlies, moet ik nu echt m'n eigen bed afgeven aan die Italiaan?

MARLIES: Ja, wij gaan in de kleine slaapkamer slapen.

LEANDER: (test veerbaarheid van matras uit) Dus, hier zal het gaan gebeuren...!

Arm Claudineke...! Ik mag er niet aandenken want dan krijg ik steken aan m'n hart!

MARLIES: Hebt jij dat 30 jaar geleden ook gezegd tegen mij misschien?

LEANDER: Ik kan het nog altijd niet geloven dat mijn dochter...!

(Claudine komt tevoorschijn in kamerjas, blijft even voor de deur van de grote slaapkamer staan, maakt haar kamerjas reeds los, opent met een snelle beweging de deur van de slaapkamer, springt binnen en stuit op haar ouders. Alle aanwezigen schrikken even erg. Claudine bindt haar kamerjas snel weer dicht)

MARLIES: (verbaasd) Claudine...?

LEANDER: Wat doet jij hier in uwe kamerjas...?

CLAUDINE: Sorry!!

LEANDER: (boos) Gij dacht zeker dat dat Italiaans vetkieken hierbinnen was? Ge zijt nog niet getrouwd hé!

(Claudine stapt richting eigen slaapkamer)

Op wat trekt dat wat dat ge daar aan uw lijf hebt!

CLAUDINE: Dat is mijne peignoir! (voor ze af gaat naar eigen slaapkamer) En hebt jij u eigen al eens bekeken? Ge zijt precies dat Michelin-manneke van de autobanden! (af met slaande deur)

LEANDER: (ad Marlies) Ik doe die prullen van m'n lijf hé!

MARLIES: Gij zijt nu ook eens nooit content!

LEANDER: (tikt met vinger aan voorhoofd) Hier hebt jij 't...!

MARLIES: Maar nu gaat ge te ver, Leander! Nu is 't gedaan!

(Marlies vlucht wenend naar keuken. Even later horen we een kreet. Josepphe komt uit keuken gevluht, loopt langs Leander)

JOSEPPHE: (plagend ad boxershirt) Dat is geschikt om de kermissen mee af te gaan! Daar gaat ge veel geld mee verdienen, pake!

(Josepphe wil dan af langs buitendeur, maar met z'n gapen naar Leander loopt hij met z'n hoofd tegen de deur van hall. Leander steekt z'n tong kinderlijk uit naar Josepphe! Josepphe vervolgens af)

DERDE BEDRIJF

'S MORGENS VOOR DE BRUILOFT.

(Josepche sluipt binnen van hall met een bord spaghetti, merkt dat er niemand aanwezig is, gaat bord spaghetti verstoppen onder het bed van de grote slaapkamer en bolt het af. Leander op van kleine slaapkamer met enkele spullen. Hij plaatst een staaf dynamiet achter het bed met een draad langs de deur naar een plaats achter de zetel in de woonkamer waar hij d.m.v. een hendel in te drukken de dynamiet kan laten ontploffen. Over de hendel hangt hij een krant)

LEANDER: Die spaghetti zal zijne eerste huwelijksnacht niet rap vergeten! Als zijn geweer afgaat... dan zal ook dat van mij afgaan! Ik moet er toch voor zorgen dat ons Claudine niks kan overkomen!

(Leander verplaatst de staaf dynamiet onder één kant van de matras. Hier ontdekt hij het bord spaghetti)

Wat zou hij daarmee van plan zijn? Ach ja, dat is voor z'n mannelijkheid te bewijzen. Ik wist dat 'm zot was maar zo zot...! Het zal zijn beste dag niet worden! De spaghetti zal rond z'n oren vliegen als die daartegen nog aan zijne kop staan!

(Leander gaat met bord spaghetti naar woonkamer, haalt peper en zout tevoorschijn, schudt de potjes leeg op de spaghetti en zet vervolgens het bord terug onder het bed. Marlies komt in haar lange jurk van kleine slaapkamer. Claudine komt binnen van hall met een ander kapsel)

MARLIES: Prachtig Claudine! Ge ziet er gewoon prachtig uit!

CLAUDINE: Vindt ge?

MARLIES: Waar zit onze pa ergens?

CLAUDINE: Nog niet gezien vandaag!

(Claudine af naar kleine slaapkamer. Leander komt in woonkamer)

MARLIES: Zouden we ons nog niet gaan gereed maken?

LEANDER: Allé Marlies, dat is nog veel te vroeg!

MARLIES: Beter te vroeg dan te laat!

LEANDER: Gij hebt uw tafelkleed al aan, zie ik!

MARLIES: Zeg hela, gij weet niet wat dat kost zeker? En ik moet me nog schminken. Kom Leander, trek uw kostuum al maar aan! (merkt jas van pittelaar in zetel) En nu hangt die jas hier nog!

LEANDER: Daar hangt 'm goed!

MARLIES: Ik heb zenuwen, Leander!

LEANDER: Daar heb ik iets goed voor! (haalt fles champagne met twee glazen uit keuken)

MARLIES: Wat is dat?

LEANDER: Dat is champagne! Heel goed tegen de zenuwen. Dat brengt u tot rust!

MARLIES: Hoe komt gij aan die fles?

LEANDER: Die heb ik gisteren in m'n zakken gestoken toen ik eens een kijkje ging nemen in de zaal waar dat er straks zal gefeest worden! Als wij ze niet leegdrinken dan drinkt de maffia ze wel leeg!

MARLIES: 't Is nog zo vroeg in de morgen om al champagne te drinken!

LEANDER: Champagne moet ge 's morgens drinken. Dat versterkt uw hart voor de rest van de dag!

(beiden naar grote slaapkamer waar dat Leander de champagne laat knallen)

MARLIES: Dat knalt nogal!

LEANDER: 't Zal straks nog harder knallen! Wacht maar!

(onder volgende dialoog verkleedt Leander zich en schminkt Marlies zich voor de spiegel. Tussendoor drinken beiden van de champagne)

MARLIES: We zijn toch rap oud, hé Leander! Vindt ge dat nu ook niet? Het lijkt net alsof ons Claudine gisteren nog maar haar eerste communie heeft gedaan! En vandaag trouwt ze al!

LEANDER: (zet zich op bed) Ik kan maar niet begrijpen dat we voor de laatste keer in ons eigen bed geslapen hebben!

MARLIES: Zo'n oud bed. Ze mogen het hebben. Dat piept elke keer als ge uw eigen omdraait! Den houtworm zit erin!

LEANDER: De moderne bedden zullen beter zijn zeker! Maar kunt gij dat zo rap vergeten wat dat er allemaal in dit bed gebeurd is?

MARLIES: Zoveel nu toch ook niet, hé Leander. Ge moet serieus zijn!

LEANDER: Ons Claudine is er toch in gekomen!

MARLIES: En in gemaakt ook zeker?

LEANDER: Nee dat was in de geitenstal van m'n vader zaliger!

MARLIES: Zeg, en op uw gemak straks hé! (maakt gebaar van drinken)

LEANDER: Daar hebt ge geen klagen van. Dat weet ge goed genoeg. En nu zeker niet met al die Italianen! En denk niet dat ik veel ga spreken tegen die maffia hé!

MARLIES: Waarom hebt ge uw vrienden van de schuttersclub niet uitgenodigd?

LEANDER: Omdat ik niet wil dat ze me samen zien met die spaghetti! En denk niet dat ik op de foto wil met die maffiabende hé!

MARLIES: Leander, wanneer gaat ge nu eens eindelijk toegeven dat ge verkeerd zijt?

LEANDER: Ik ben niet verkeerd! Ik ben een Vlaamse vader, met een Vlaamse dochter en ik wil ne Vlaamse schoonzoon. Meer verlang ik niet! Dat is toch niet teveel gevraagd! Ik wil geen kleinkinderen die half Vlaams en half Italiaans spreken! Gij hebt veel te snel uw toestemming gegeven voor dat huwelijk! Ge gaat er nog spijt van krijgen! Wacht maar!

MARLIES: Nooit! Nooit! Ik ken Josepphe beter dan gij. En waarom kent gij hem niet? Omdat ge er niet wilt tegen spreken! Ge hebt ne grote dunk over uw eigen. Al zijt ge maar ne gewone bediende van de ziekenkas!

LEANDER: Ik ben met pensioen!

MARLIES: Dat is eender!

LEANDER: Weet gij dat 75 procent van de huwelijken tussen twee verschillende culturen mislukt? Wat staat ons nog allemaal te wachten? Maar voor u is dat niks. Gij laat alles maar begaan! Als die spaghetti er na drie weken huwelijk vandoor gaat met onze centen dan zullen we nog eens praten!

MARLIES: Gij zit teveel met slechte gedachten in uwe kop!

LEANDER: Dat is niet moeilijk als ze zone spaghetti op mijn dak duwen!

MARLIES: Maar begrijp dat nu toch eens!

LEANDER: Ik begrijp dat, maar gij begrijpt dat niet! Gij zijt blind voor de miserie die ons nog te wachten staat!

MARLIES: Oh ja? Dat ligt dan wel voor een groot deel aan u!

LEANDER: Aan mij? Hi hi... laat me niet lachen! Ik vraag me trouwens af wat die

Italiaanse familie van ons Claudine denkt!
MARLIES: Dat zij een doodgewoon Vlaamse trut is met een smal geheugen!
LEANDER: Watte...? 't Is niet waar hé!
MARLIES: Dat heeft ons Claudine mij toch verteld!
LEANDER: Zeg, wat denken die van ons?
MARLIES: Hetgeen wat jij van hen denkt! De pa van Josepphe lijkt net dezelfde als jij! Zo'n grote mond met zo weinig hersenen!
LEANDER: Ik zal 't hem straks op het feest eens vragen! (dreigend met wijsvinger)
En dan moet 'm zien wat dat 'm zegt hé! Of hij zal zijne spaghetti in 't vervolg naar binnen moeten slikken zonder te kauwen want ik sla z'n gebit aan diggelen! Dan kennen ze de Leander nog niet!
MARLIES: Daar kan Josepphe niks aan doen dat hij zo'n domme pa heeft. Zo ook dat ons Claudine er niks kan aan doen dat zij ook....
LEANDER: Let op uw woorden, Marlies of ik laat een bom ontploffen tijdens de trouwmis!
(vervelende stilte)
MARLIES: (legt armen rond hals van Leander) Leander, ge moet die jongen aanhalen. Ge moet die opvangen in ons gezin. Deze namiddag is dat uwe schoonzoon! Vergeet dat niet!
LEANDER: Hela! Zo ver zijn we nog niet hé!
MARLIES: Hoe?
LEANDER: Ze zijn nog altijd niet getrouwd hé!
MARLIES: Ge gaat toch niet lastig doen hé?
LEANDER: Dat weet ik nog niet! Marlieske, we begaan een fout door ons Claudine te laten trouwen met dat kieke!
MARLIES: Daar is het nu te laat voor!
LEANDER: Te laat? Ge hebt nog een heel uur om te beslissen. Als ik drie keren mag telefoneren is alles geannuleerd! Ik bel naar de pastoor, ik bel naar het stadhuis en ik bel naar de feestzaal. Dat kost me just geteld 15 frank! En dat redt u van een hoop miserie!
MARLIES: Maar ons Claudine houdt van die jongen. En ze is toch oud genoeg hé om te weten wat dat ze zelf wil!
LEANDER: Ons Claudine is zo blind als jij!
MARLIES: Dat is echte liefde tussen die twee!
LEANDER: Liefde...? Liefde...? Als dat liefde is dan ben ik een bloemkool! Ik zou eens willen weten wie dat er niet op zijne rug gaat liggen als ze over zijne buik strelen! Dat doet zelfs de straathond van onze Jos! Alleen dat die nog met zijne staart begint te kwispelen!
MARLIES: Leander, ik geloof dat ge helemaal aan 't doorslagen zijt!
LEANDER: Wacht maar! Gij weet toch ook dat die Italiaan van plan is om hier in de buurt een restaurant te openen!
MARLIES: Ja, daar is eens over gepraat!
LEANDER: Met onze centen en met het spaargeld van ons Claudine! Dat wil ik wel eens zien! Drie dagen en 't is een hoerenkot!
MARLIES: (boos) Leander, let op uw woorden!
LEANDER: Dat is de waarheid!
MARLIES: Ik wilde u vragen om nog eens ne keer te vrijen in ons bed, maar nu dat jij er zo over denkt, vraag ik het u nog niet eens!
LEANDER: Ha ha, ik heb toch geen goesting! Waar ik wel goesting in heb dat is om

die spaghetti eens ne ferme sjot onder zijne knalpot te geven zo dat 'm terug vliegt naar Italië!

MARLIES: Wil ik u eens zeggen wat dat is? Gij kun ons Claudine niet loslaten! Voor u is dat altijd "ons Claudineke" gebleven! Maar begrijp nu toch eens dat zij een volwassen vrouw is geworden. Ze heeft toch haar eigen gevoelens! We moeten haar ene keer loslaten. Ze moet ene keer ALLEEN in het leven stappen! Dat hebben wij ook moeten doen!

LEANDER: 'Alleen' is niet met dat kieke aan haar been! En waar ligt mijne plastron?

MARLIES: Plastron? Op ne pittelaar dragen ze gene plastron!

LEANDER: Wat dan?

MARLIES: Een floske!

LEANDER: Een floske...? Ge denkt toch niet dat ik me belachelijk ga laten maken door een floske onder m'n kin te dragen! Wat gaan de mensen zeggen? (imiteert zingend kinderstem) Leander draagt een floske...! Leander draagt een floske...! (kordaat) Ik trek geen floske aan. En als gij graag een floske ziet dan plakt gij zelf maar een floske onder uw kin!

MARLIES: Zijt ge bijna uitgeraasd meneer? Als gij dat floske niet wilt dragen dan zal ik eens wat anders over uwe kop trekken!

LEANDER: (presenteert zich dreigend) En wat zoudt gij dan wel over mijne kop gaan trekken?

MARLIES: (biezonder kwaad) De pispot als 't moet!

LEANDER: (slikt) Laat die nog maar efkes staan waar dat 'm staat! (trekt vlinderdasje aan) Die zo'n onnozel ding heeft uitgevonden moesten ze den elektrische stoel geven!

MARLIES: En houdt nu eens efkes op met uw gezaag. Ik krijg hoofdpijn van u!

LEANDER: (fantaseert) En hier liggen die twee straks in bed! Helemaal....! Ocharme...! Oh, ik mag er niet aan denken want dan wordt ik er ziek van!

MARLIES: Gij denkt dat het huwelijk niet meer is dan dät!

LEANDER: Ja, die Italianen denken aan niks anders dan aan sex! Ze doen het zelfs springend vanaf de kleerkast en zo op bed! Ge moet niet vragen wat dat die vrouwen meemaken! Daarom zijn die Italiaanse vrouwen ook allemaal zo dik! Zodat de heren een zachte landing kunnen maken!

MARLIES: Alle venten zijn zo...!

LEANDER: Maar ik heb toch nog nooit op die kleerkast gezeten!

MARLIES: Ook niet op het dak van onze auto misschien? Of op de keukentafel? Of op de paardekar van uw vader? Moet ik nog doorgaan?

LEANDER: Dat was in mijne goeie tijd!

MARLIES: Oh, is die er ooit geweest?

LEANDER: Ik moet u nog een serieuze vraag stellen, Marlies!

MARLIES: Vraag maar op!

LEANDER: Hebt gij ons Claudine ooit sexuele voorlichting gegeven?

MARLIES: Ikke...? Moet ik dat doen?

LEANDER: Wie anders? Gij zijt toch de moeder!

MARLIES: Maar...! Maar...!

LEANDER: Voilà, daar hebt ge 't al! Had ik het niet gedacht se!

MARLIES: Heeft uw moeder dat bij u ook gedaan misschien?

LEANDER: Nee.

MARLIES: Wel dan.

LEANDER: (vervolgt) M'n grootmoeder.

MARLIES: Ge liegt!

LEANDER: Ik lieg niet! En toen zij erover begon wist ik potverdorie al goed hoe de vork aan de steel zat! Ik zag heel de dag niks anders op de boerderij van mijn vader!

MARLIES: Dat is iets anders dan bij de mensen!

LEANDER: Dat werkt net hetzelfde!

MARLIES: (wordt nu pas echt nieuwsgierig) Dat kind zal dat toch wel weten zeker?

LEANDER: Dat kind weet van niks! En gij gooit ze voor de leeuwen! Die wordt verslonden met huid en haar! Ik zou haar gezicht een willen zien als die spaghetti z'n muizeval legt! Daar moet dringend iets aan gedaan worden!

MARLIES: Maar het kleinste kind weet dat! Ze zijn nu toch slimmer dan 30 jaar geleden! Omdat gij het verschil niet kent tussen de voorkant en de achterkant, daarom ons Claudine wel! En kinderen zullen er toch komen!

LEANDER: En als er kinderen komen zullen ze Vlaams spreken en geen Italiaans! En ze krijgen ne Vlaamse naam. Ne Lowie of ne Jef of ne Marcel. En gene Jo-sep-phe of tuttifrutti of bambino mio! En ze zullen naar een Vlaamse school gaan! En ze gaan zeker niet bij de maffia!

MARLIES: Leander, waar zit gij u toch druk over te maken!

LEANDER: Ik ken dat. Als ze wat veel bij die spaghetti zijn dan zullen ze onze naam nog niet eens fatsoenlijk kunnen uitspreken tegen dat ze hun eerste communie doen! En ik verbied m'n kleinkinderen van spaghetti te eten tot dat ze 18 jaar oud zijn!

MARLIES: Wat moeten ze dan eten? Frieten met ne cervela misschien? En trek nu die ritssluiting van m'n kleed eens dicht!

(Leander wil ze dichttrekken, maar ze blokkeert halverwege)

LEANDER: Dat gaat niet!

MARLIES: Hoe dat gaat niet?

LEANDER: Ze blokkeert!

MARLIES: Jamaar, dat kan toch niet! Binnen een uur moeten wij op het stadhuis zijn!

LEANDER: Trek maar iets anders aan want die ritssluiting zit muurvast! Als ik door trek dan scheurt heel uw tafellaken open!

MARLIES: (uit haar lood geslagen) 't Is niet waar hé! Wat moet ik nu doen?

LEANDER: Trek mijn floske maar aan! Ik ben er toch niks mee en dan zien ze niet dat uw kleed nog openstaat!

MARLIES: Onnozelaar! Ik zal seffens bij u eens iets anders uittrekken waar dat ge ook niks mee zijt! Ge kunt het beter naar de kat geven. Die hebben er nog iets aan! (dreigt hysterisch te worden) Help...! Wat moet ik doen? Dat zoiets juist nu moet gebeuren!

LEANDER: Dat zijn allemaal tekens van hierboven dat we moeten thuisblijven!

MARLIES: In uwe kop ja!

LEANDER: Maar vrouwmens, maak daar toch geen drama van!

MARLIES: Nee, maar ik zit ermee! Waar zit ons Claudine?

LEANDER: Wacht, ik zal een ander kleed in mijne hoge hoed toveren!

(maakt goochelbeweging boven hoge hoed)

MARLIES: Snul!

LEANDER: Wacht eens! (haalt pilletje voor de zenuwen uit nachtkastje en leest op de verpakking) Pilletjes tegen de zenuwen. Hier, neem er maar eentje want

ge hebt het nodig!
 (Leander leest de bijsluiter en Marlies slikt een pilletje)

MARLIES: 't Was beter dat gij ook een pilletje nam. Gij hebt het harder nodig dan ik!

LEANDER: Ikke...? Ik heb helemaal geen zenuwen! (weet met zichzelf geen blijf en schudt door de zenuwen alle pilletjes uit het doosje)

MARLIES: Eén is genoeg. Hebt ge de bijsluiter niet gelezen?

LEANDER: (bibbert) Ik kan 't niet gelezen krijgen!

MARLIES: Kom, geef hier. (leest) Nevenwerkingen en ongewenste effecten: Bij inname van de aangewezen hoeveelheden veroorzaakt dit geneesmiddel slechts zeer zelden ernstige bijwerkingen.

LEANDER: Maar dat is toch niks!

MARLIES: Wacht! (vervolgt lezend) Doch de ongewenste effecten die het vaakst voorkomen zijn overdreven potentie, jeuk en een droge mond!

LEANDER: Opedreven potentie...? Gaat ge zien dat ik straks verander in ne stier...? (imiteert bruisende stier) Bahoe...! Bahoe....!

MARLIES: Zo erg is 't niet! Alhoewel!

LEANDER: Gij hebt er al van ingenomen. Wat was dan het resultaat?

MARLIES: Dat zult ge straks wel merken!

LEANDER: Dan zullen we nog maar eens drinken!

MARLIES: Leander, ge gaat toch die hele fles niet leegmaken?

LEANDER: Dat is tegen een droge mond. (zingt) O solo mio...! Hopla! Ik heb het al zitten se! Ik heb de kuren al overgenomen van die spaghetti! Ofwel is dat al van die pillekes?

MARLIES: Dat kan niet!

LEANDER: 't Zal toch niet van die champagne zijn zeker?

MARLIES: En waar blijft ons Claudine?

LEANDER: (monstert schmink op gezicht van Marlies) Ge ziet er anders goed uit! Daar hangt al ne hele verfwinkel op uw gezicht! Hier nog een beetje groen en dààr nog een beetje paars en ge kunt zo meedoen voor prins carnaval! (krijgt jeuk) De pillekes beginnen al te werken precies!

MARLIES: Dat kan niet!

LEANDER: Wat is dat dan?

MARLIES: Van uw overhemd zeker!

LEANDER: 't Is toch niet van dat floske onder mijn kin hé?

MARLIES: Maar nee!
 (vervelende stilte)

LEANDER: (stil) Marlies...?

MARLIES: Watte?

LEANDER: Ik ga niet mee naar het stadhuis! (trekt vlinderdasje af en knoopt hemd los) Nee, dat is tegen mijn principes! Ik wil nog iets hebben van mijn leven. En als ik veertien dagen op die spaghetti z'n gezicht moet zien dan sla ik hem de kop in en dan vlieg ik de jail in!

MARLIES: (boos) Doe niet kinderlijk, Leander! Wat zijn dat nu voor toeren?

LEANDER: Nee, ik ga niet mee!

MARLIES: Gij gaat wel mee!

LEANDER: Nee!

MARLIES: Ja!

LEANDER: Non!

MARLIES: Oui!

LEANDER: Sinds wanneer kent gij Frans?

(schermtselsing want Marlies wil het vlinderdasje weer bij Leander aantrekken en Leander wil dat niet. Claudine op van kleine slaapkamer in bruidsjurk. Ze hoort de ruzie in de grote slaapkamer. Ze opent de deur van de grote slaapkamer. Plotse stilte als Marlies en Leander hun dochter in bruidsjurk zien staan. Verwonderde blikken. Het wordt stil. Leander krijgt het moeilijk, ontroerd, slikt)

Ge ziet er schoon uit, m'n Claudineke! Ge zijt precies een engeltje. Mijn engeltje!

MARLIES: Prachtig Claudine!

CLAUDINE: Vindt ge?

LEANDER: Ja echt! (kusje op wang) Ge zijt de schoonste bruid die ik ooit gezien heb! 't Is just de moeder toen ze met mij naar de kerk liep! Echt zonde dat het allemaal voor die spaghetti is!

CLAUDINE: Pa, noem hem nu eens eindelijk bij z'n echte naam!

LEANDER: Dat is moeilijk, Claudine!

CLAUDINE: Moeilijk gaat ook! Doe het dan voor mij! Als is het maar één dag! Vandaag! Beloofd...?

LEANDER: (draait kinderlijk met z'n hoofd rond) Beloofd! Maar ik doe het enkel voor u en niet voor die spa... (slikt z'n woorden in als hij op strenge blik van Claudine stuit)...spa...spa...! Voor hem!

MARLIES: Claudine, trekt gij die ritssluiting van mijn kleed eens dicht! (nu gaat het vrij vlot)

Hoe...? En nu gaat dat wel! Leander, gij kunt niks!

LEANDER: Oh nee? (ad Claudine) En hoe komt dat engeltje hier dan op de wereld? Van den heilige geest zeker?

CLAUDINE: (plagend) Pa daar zit een mot onder uw kin!

LEANDER: Waar...? Oh, dat floske hier! Ik moet hé! (ad Marlies) Van haar...!

CLAUDINE: Ge staat er goed mee!

LEANDER: Jamaar, en wat vindt ge hiervan? (zet hoge hoed op)

CLAUDINE: Ge lijkt precies ne....

LEANDER: (vervolgt) ...ne goochelaar?

CLAUDINE: Nee!

LEANDER: Ne circusdirecteur uit den eerste wereldoorlog?

CLAUDINE: Nee, ge lijkt precies op ne graaf!

LEANDER: Claudine, uw moeder moet u nog iets zeggen!

MARLIES: Ikke...? Nee!

(Leander probeert Marlies mimisch te vertellen dat ze nog voorlichting moet geven, doch Marlies begrijpt het niet snel)

LEANDER: (wiegt geïmproviseerde baby en huilt als een baby) Mèèèèè....!

MARLIES: Oh ja! Wel euh...! (klapt dicht) Zeg Leander, zegt gij dat maar. Gij zijt hare pa!

LEANDER: (legt z'n arm om Claudine's schouder en samen gaan ze op bed zitten) Claudine, als ge deze nacht thuiskomt dan gaat ge in dit bed slapen. Allé slapen... hi hi! Ge weet wat ik bedoel hé?

CLAUDINE: Nee pa, ik begrijp echt niet wat dat ge bedoelt!

LEANDER: Claudine, aan welke kant van 't bed gaat gij slapen?

CLAUDINE: Aan deze kant! Waarom?

LEANDER: Dan gaat die spa... (herpakt zich) ...uwe vent aan die kant liggen.
CLAUDINE: Ja.
LEANDER: Maar ge begrijpt toch dat die daar niet blijft liggen!
CLAUDINE: Waarom niet?
LEANDER: Die zal aan die kant in bed kruipen, maar die komt stillekes naar deze kant gekropen. Die verlangt iets! Die wil iets!
CLAUDINE: Oh ja? Dit zeker...? (haalt een pluchen beertje vanonder de dekens tevoorschijn)
LEANDER: (verbaasd) Wat ligt dat hier te doen?
CLAUDINE: Dat heb ik daar al gelegd tegen deze nacht.
LEANDER: Ik denk nu wel dat 'm iets méér gaat willen dan dat beertje! Allé, ge begrijpt dat toch hé!
CLAUDINE: Nee pa, ik begrijp dat niet!
LEANDER: (boos ad Marlies) Dat is uw schuld hé!
MARLIES: Kan ik eraan doen. Ik dacht dat ze alles wist! 't Is uw schuld! Gij hebt haar altijd opgevoed als een klein meisje. En ze is klein gebleven!
CLAUDINE: Amaai merci!
LEANDER: Ik had beter die spaghetti aan de andere kant geraakt met mijne pijl dan was die voorlichting nu helemaal niet meer nodig geweest!
MARLIES: Ik dacht dat ze dat op school wel...
LEANDER: (onderbreekt) Marlies, gij denkt veel te veel! Ge moet de paarden laten denken want die hebben er ne kop voor! Gij moet meer DOEN in plaats van denken! Claudine, als ge straks begint te... (maakt zich boos) Maar allé, verstaat ge ons nu echt niet?
CLAUDINE: Maar nee pa!
LEANDER: Verdomme, hoe moet ik dat hier nu gaan expliceren? (dan vrij vlot) Claudine, als ge met uwe vinger in uw oor peutert, waar doet het dan deugd? Aan uw oor of aan uwe vinger?
CLAUDINE: Aan m'n oor!
LEANDER: Voilà!
MARLIES: Leander, let op uw woorden! Viezerik!
LEANDER: Legt gij het dan uit als ge 't beter kunt!
CLAUDINE: Oh, maar nu weet ik wat dat ge bedoelt! Ge bedoelt toch niet dat wij straks gaan vrijen?
LEANDER: (laat een diepe zucht) Eindelijk! 't Is opgelost!
CLAUDINE: (hervalt terug in haar eenvoud) Maar dat hebben wij nog nooit met elkaar gedaan!
LEANDER: Watte...? Laat me niet lachen!
CLAUDINE: Echt! Ik meen het!
LEANDER: Dat zal nogal niet! Dat doen ze in deze moderne tijd wel van hun vijftien!
CLAUDINE: Ik niet pa! Echt waar!
LEANDER: (te luid) En hoe komt het dat gij dat nog niet gedaan hebt?
MARLIES: Leander, let op uw woorden!
CLAUDINE: Omdat ik nog gene vaste vriend gehad heb.
LEANDER: Ja en alleen gaat dat moeilijk hé! Pertang den hond van onze Jos kon dat wel. Ja, die ging met z'n gat tegen ne weipaal staan en hopla!
MARLIES: (luid en boos) Leander...! Nu is 't genoeg!
LEANDER: (ad Marlies) Kom, nu gij. Ik weet niet meer wat zeggen!

MARLIES: Claudine, alles wijst zijne weg. Ge moet er alleen gene schrik van hebben!

LEANDER: (pikt telkens in tijdens volgende dialoog) Als hij te ver gaat dan slaagt ge 'm maar achter z'n oren! Dan zal 'm nog efkes z'n spieren strekken, (imiteert) maar dan geeft hij zijne geest! Gegarandeerd

MARLIES: Leander! Hou op!

LEANDER: Ge zult dat wel zien, als ge op goede weg zit dan komt er muziek uit!

MARLIES: Dat is allemaal zever, Claudine!

LEANDER: Ge hebt gelijk! Dat is 't! (diepe zucht)

MARLIES: Claudine, ik heb nog iets voor u. (haalt konijnepoot uit nachtkastje) Dat is ne konijnepoot die ik indertijd van m'n moeder heb gekregen. Dat ding zal helpen die hele vreemde toestand te overbruggen met een goed gevoel! Ge moet dat ding maar onder uw hoofdkussen steken als het gaat gebeuren! Hier steek ik het!
(Marlies steekt konijnepoot terug in nachtkastje) Niet vergeten hé! Denk eraan!

LEANDER: Allemaal bijgeloof! Als uw vent die....

CLAUDINE: (onderbreekt) Josepphe!

LEANDER: Jozef!

CLAUDINE: (verbetert) Josepphe!

LEANDER: Zeg, dat kan ik niet gezegd krijgen hé!

CLAUDINE: Jawel pa! Zeg mij maar achterna! Jo-sep-phe!

LEANDER: Jo-sep-phe!

CLAUDINE: Just!

LEANDER: Als uwe Jo-sep-phe die konijnepoot ziet dan zal 'm nogal lachen, vrees ik! Hij zal zeggen: Jo-sep-phe moet dat niet heb-be! En anders gaat Jo-sep-phe een luchtje schep-pe! Terwijl hij een ei gaat leg-ge!

MARLIES: (kijkt op horloge) Zeg, we moeten voortmaken. Allé Leander, ge moet uwe jas nog aantrekken en uw haar gaan kammen! Ze kunnen elk moment hier zijn!

LEANDER: Wie?

CLAUDINE: Josepphe met den taxi! Hij komt mij hier afhalen.

LEANDER: Waar trekt dat nu op...!

CLAUDINE: Josepphe was er eerst niet voor te vinden, maar omdat het een Vlaamse gewoonte was heb ik besloten van het toch te doen.

LEANDER: (draait bij) Dat is niet slecht, Claudineke.

MARLIES: Kom, 't is tijd!

(allen naar woonkamer. Leander neemt de champagne mee)

LEANDER: Een glaasje Champagne, Claudine? Dat is goed tegen de zenuwen!

(Marlies haalt de vaas met bloemen uit keuken en zet ze ongemerkt op een nachtkastje in de grote slaapkamer. Ze is ontroerd terwijl ze naar het bed staart, trekt jas aan en gaat terug naar woonkamer)

CLAUDINE: Zeg pa, ge moet er niet al teveel mee inzitten, maar de pa van Josepphe lijdt aan boulemie!

LEANDER: Wat is dat?

CLAUDINE: Een vorm van vraatzucht!

LEANDER: Zolang hij mijn familie maar met rust laat!

MARLIES: Kom Leander, trek uwe jas aan.

(Leander trekt jas aan)

CLAUDINE: Ge lijkt precies de burgemeester van...! (plaatselijke gemeente)

LEANDER: Iedereen klaar?

MARLIES: (schrikt want ze merkt een deel spaghetti op jas van Leander) Oooh...!
Had ik het niet gedacht!

LEANDER: Wat nu weer?

MARLIES: Daar hangt spaghetti op uwe jas!

LEANDER: Spaghetti...?? Hoe kan dat?

MARLIES: Dat is uw eigen schuld! Ik heb wel tien keer gevraagd om uwe jas in onze slaapkamer te leggen!

LEANDER: (boos) Hoe kan daar nu spaghetti op hangen? Die kan toch niet vanuit de kastrol op mijne jas springen!

MARLIES: Claudine, neem in de keuken eens rap een nat washandje!

LEANDER: Jamaar, zo ga ik niet mee hé!

MARLIES: Oh nee? Dat zullen we dan wel eens zien!

LEANDER: Nee! Ik ga daar niet voor snulleke staan!

CLAUDINE: Pa vooruit, maak u gereed.
(Marlies en Claudine proberen met het washandje de saus van de jas te halen)

LEANDER: Ik ga niet mee met die plek op mijne jas. Weet ge wie me dat gelapt heeft? (bruint van woede) Die spaghetti! Dat kieke! Die smerige Italiaanse bloedzuiger! Die onbeschofte spaghettivreter! Die...
(men doet Leander zwijgen door hem het washandje in z'n mond te stoppen. De deurbel rinkelt)

MARLIES: Dat zal den taxi zijn...!
(Marlies en Claudine sleuren hem mee naar deur van hall en dan allen af)

VIERDE BEDRIJF

THUISKOMST VAN DE BRUILOFT

(Marlies en Leander komen thuis van het feest. Ze zitten onder de confetti. Leander is lichtdronken en is blijkbaar z'n vlinderdasje verloren. Marlies trekt haar jas uit en laat zich uitgeput in de zetel vallen)

LEANDER: Dat heb ik nog nooit meegemaakt!

MARLIES: Mijn voeten doen zeer!

LEANDER: Dat is niet moeilijk. Gij zijt niet van den dansvloer af geweest!

(Marlies droogt een traantje)

Wat nu?

MARLIES: We zijn ons Claudine kwijt!

LEANDER: Gij hebt te veel rode wijn gedronken. Ge weet dat ge daar niet tegen kunt! Waarom doet ge 't dan? Ge moet dat overlaten aan mensen die er wel tegen kunnen. (krijgt braakneigingen, loopt naar keuken, we horen hem braken. Hij komt terug in woonkamer en veegt z'n mond aan de mouw van z'n jas)

MARLIES: En wat was dat dan?

LEANDER: Dat is dat ik te veel van die gebraden kiekens gegeten heb!

MARLIES: Gebraden kiekens...? Die heb ik niet gezien!

LEANDER: Ah ja, dat is maar normaal! Gij zat naast de vader van Jo-sep-phe!. Die heeft alles zelf naar binnen gespeeld! Een varken heeft er niks aan! Dat heb ik nog nooit gezien! Zo'n slokkop! Alles vreet hij op! Zelfs de bloemen die op tafel stonden! Al sjans dat ik een beetje opgelet heb!

MARLIES: Waarom?

LEANDER: (haalt uit z'n hoge hoed een stuk gebraden kip) .....Of daar was 'm ook mee weggeweest! Ge moet in 't leven uit uw ogen kijken, Marlies!

MARLIES: En waar is uw floske?

LEANDER: Welk floske? (kijkt naar z'n kruis)

MARLIES: Dat van onder uw kin?

LEANDER: Oh dat! Zelfs m'n vlinderdasje heeft 'm godverdomme opgegeten!

MARLIES: 't Is niet waar hé!

LEANDER: Ja, 't is wèl waar! Vreten is al wat dat die Italianen kunnen! Hebt ge de moeder van Jo-sep-phe gezien? Het vet van de saus hing tot onder haar armen! Die vreten met hun familie alleen een heel rund op. We hebben toch van één ding sjans gehad!

MARLIES: Van wat?

LEANDER: Dat ze ons niet opgegeten hebben!

MARLIES: Waar blijft ons Claudine?

LEANDER: Dat weet ik ook niet! Dat kieke van ons Claudine was ook niet van den dansvloer weg te slagen! Het begint al. Maar ik ga het hem zeggen hé! Dat 'm maar eens wacht!

MARLIES: Ik ga slapen, Leander.

LEANDER: Ik ook.

MARLIES: Waarop wacht gij nog?

LEANDER: En gij?

MARLIES: Ze zullen toch niet vergeten zijn dat ze in onze slaapkamer moesten gaan slapen zeker?

LEANDER: Een Italiaan dat vergeet niks, zolang hij er maar profijt kan uithalen! Ge moet mij die niet leren kennen!

MARLIES: Kom Leander, we gaan slapen!

LEANDER: Het bed van ons Claudine is toch niet te klein voor ons hé!

MARLIES: Nee, dat is even groot als dat van ons!

LEANDER: (speelt) Dat is nu straf hé! Nu willen mijn benen altijd naar de grote slaapkamer gaan!

MARLIES: Kom Leander!

LEANDER: Ga al maar voort. Ik ga eerst m'n tanden nog poetsen in de keuken.

MARLIES: Uw tanden poetsen? Dat hebt ge nu nog nooit gedaan!

LEANDER: Nu wel! Ga maar, ik kom direct! En ge moet dat sexy ondergoed vandaag nog niet aantrekken want dan moet ik misschien terug gaan overgeven!

MARLIES: Doe eerst de ritssluiting van mijn kleed maar eens los!

(Leander probeert maar lukt daar niet in)

Ge hebt precies den bibber?

LEANDER: Dat is van de zenuwen omdat ik in een ander bed moet gaan slapen! Zeg, maar gij trilt ook zo!

MARLIES: Waar zou ons Claudine blijven?

LEANDER: Dat weet ik ook niet. Allé, ga nu maar voort.

(Marlies af naar kleine slaapkamer. Leander trekt jas uit en af naar keuken, maar ze komen beiden gelijktijdig weer piepen, merken elkaar en verlaten weer de woonkamer. Josepphe en Claudine komen binnen, al lachend en speels)

CLAUDINE: (liefjes) Mijne lieve kleine spaghetti, kom hier dat ik u ne kus geef!

(deur van kleine slaapkamer en van keuken gaan gelijktijdig en traag open.

De hoofden van Marlies en van Leander komen gelijktijdig tevoorschijn.

Josepphe merkt ze. Ze lachen liefjes en sluiten beiden de deur)

JOSEPPHE: Kom Claudineke, we gaan slapen want hier zitten spionnen!

(Josepphe en Claudine af naar grote slaapkamer. De twee hoofden van Marlies en van Leander komen weer tevoorschijn)

LEANDER: (fluistert) Waar zijn ze?

MARLIES: Ik denk dat ze al zijn binnengegaan!

(Marlies en Leander komen beiden in de woonkamer tot bij de tafel)

CLAUDINE: Hela, gij hebt me beloofd van mij in de slaapkamer te dragen!

JOSEPPHE: Kom Claudineke!

(Josepphe geeft haar een handje en beiden weer naar woonkamer. Leander en Marlies reppen zich weg naar de kleine slaapkamer)

Nu zal ik Claudineke in slaapkamer dragen! Mijne Claudineke...!

(Josepphe neemt Claudine op en draagt haar naar slaapkamer, maar net voor het bed struikelt hij en hij valt met Claudine op het bed. Ze lachen speels. Marlies en Leander komen weer tevoorschijn)

LEANDER: Wat was dat lawaai...?

MARLIES: Dat weet ik ook niet!

LEANDER: Hij zal toch het varken nog niet aan uithangen zijn zeker?

MARLIES: Leander, doe geen ongelukken waar dat ge achteraf spijt van krijgt!

(ze lopen naar grote slaapkamer en ontdekken daar dat Claudine en Josepphe liggen te stoeien op het bed)

LEANDER: (met dreigende vinger naar Josepphe) Hela...! Op uw gemak hé kerel!

Dat is hier nog altijd geen boerderij waar dat de stier het voor het zeggen heeft hé!

CLAUDINE: We zijn gevallen pa!

LEANDER: Dat zie ik! Hij op u zeker! Bij Joseé van den Teppe hier aan den overkant van de straat is dat ook eens gebeurd en negen maanden later kreeg ze nen drieling!

CLAUDINE: Zeg pa, wij zijn getrouwd hé!

LEANDER: Maar nog niet lang!

CLAUDINE: Kunt ge ons nu gerust laten alstublieft?

LEANDER: Kom Marlies, wij gaan ook slapen! (ad Joseppe en Claudine) En niet te veel lawaai hé, dat de burenen niet wakker worden!

JOSEPPHE: Wij zullen stil zijn, pake!

LEANDER: Dat ken ik! Zoals uw maffiafamilie zeker! Die waren ook ongelooflijk stil op dat feest. De zolder viel bijna in als ze aan 't zingen waren!
(Leander en Marlies lopen door naar kleine slaapkamer)

JOSEPPHE: Welk spelleke gaan we spelen, Claudineke?

CLAUDINE: Spelleke...?

JOSEPPHE: Ja, gij weet dat ik hou van spellekes hé!
(Claudine zet slaapkamerdeur open)
Wat doet gij nu?

CLAUDINE: Ik zet de deur open!

JOSEPPHE: Waarvoor?

CLAUDINE: Voor wat frisse lucht!

JOSEPPHE: Gij hebt nu toch gene schrik van mij?

CLAUDINE: (schudt hoofd bevestigend) Nee nee...! Allé Joseppe, hoe kan ik nu schrik hebben van mijne eigen vent?

JOSEPPHE: Maar Claudineke, doe dan de deur dicht. Wij zijn toch getrouwd! Dit is onze eerste huwelijksnacht!

CLAUDINE: (vol schrik) Daarom juist!

JOSEPPHE: Claudineke, ik zal u beschermen als gij schrik hebt!
(Joseppe sluit deur van slaapkamer. Aan de andere kant komt Leander in z'n pyjama met zaklamp van kleine slaapkamer. Hij verlaat op z'n tenen de woonkamer langs hall)

CLAUDINE: Welk spelleke spelen we dan?

JOSEPPHE: Misschien kunnen wij eerst onze kleren uittrekken en dan spelleke spelen?

CLAUDINE: Nee nee, we hebben nog tijd genoeg om ons uit te kleden!

JOSEPPHE: Goed, luister Claudineke, ik ga mij verstoppen en als ge mij kunt vinden dan moogt ge me vragen wat dat ge wilt!
(Claudine sluit de ogen en telt af. Joseppe kruipt onder bed)

CLAUDINE: ... acht, negen, tien! Ik kóóóóóm....!

JOSEPPHE: Piep piep, ik zit onder het bed!

CLAUDINE: Flauw, Joseppe!

JOSEPPHE: Allé Claudineke, nu moogt ge mij vragen wat dat ge wilt!

CLAUDINE: Ik vraag alleen dat ge me wilt beschermen tegen inbrekers, dieven en bandieten!

JOSEPPHE: Dat zal Joseppe zeker doen, Claudineke! Joseppe is ooit nog lid geweest van de maffia! Joseppe heeft van niemand schik hé!
(het hoofd van Leander komt langzaam aan het venster tevoorschijn. Hij licht

met de zaklamp naar binnen. Dat merkt Claudine)

CLAUDINE: (laat een schreeuw) Dààr een inbreker...!

JOSEPPHE: Waar?

CLAUDINE: Dààr...!

(Josepphe merkt de zaklamp)

JOSEPPHE: (laat een kreet van schrik) Whaaa...!

(Josepphe springt samen met Claudine onder de dekens. Claudine komt even later vanonder de dekens voorzichtig kijken wat er gaande is. Dan doet Josepphe dat ook, maar als Claudine hem even aanraakt, schrikt Josepphe weer geweldig)

Whaaaa...!

(Josepphe duikt vliegensvlug weer onder de dekens)

CLAUDINE: 't Is onze pa maar! (kruipt uit bed)

JOSEPPHE: (komt tevoorschijn) Uwe pa...? Claudine, uwe pa is toch wel een beetje tureluut hé!

CLAUDINE: (trekt het venster open) Wat staat gij hier op die ladder te doen?

LEANDER: (gegeneerd) Ik kan moeilijk zeggen dat ik hier op de bus sta te wachten hé! Nee, onze kater was op het dak gekropen en hij durfde er niet meer af!

CLAUDINE: Wij hebben gene kater, pa!

LEANDER: We kunnen er misschien ene gaan kopen!

CLAUDINE: En als ik dat niet geloof dan maakt ge mij iets anders wij zeker?

LEANDER: Ja. Ik bedoel, nee...! Ik heb hier ook nog wat spaghetti gevonden op het dak. Van die platte verteerde. Ge kent dat wel! Hoe komt die hier terecht!

JOSEPPHE: Bij ons in Italië regent het ook soms spaghetti, pake!

LEANDER: Claudine, laat dat kieke zwijgen of ik steek hem seffens in de microgolf!

CLAUDINE: Gij zijt te bezorgd, pa!

LEANDER: (maakt een teken naar het bed) 't Zal wel gaan hier zeker?

CLAUDINE: Ik zal mijne plan wel trekken. En laat ons nu maar gerust! En valt niet van die ladder!

(Claudine sluit het venster, maar direct erna begint Leander op de ruit te tikken. Claudine opent weer)

Wat nu weer?

LEANDER: Ik durf niet meer van de ladder! Ik zie hier gene steek. 't Is hier pikdonker en m'n zaklamp heeft het opgegeven!

CLAUDINE: Allé, kom dan maar langs hier!

(Josepphe en Claudine halen Leander langs het venster naar binnen)

En nu is 't genoeg hé! Pa, ik wil dat ge direct onze slaapkamer verlaat!

LEANDER: MIJN slaapkamer, bedoelt ge! Zolang die hier in dit huis staat is die nog van mij!

CLAUDINE: Pa, trap het af!

LEANDER: Ge zijt toch zeker dat het zal gaan, hé Claudineke?

CLAUDINE: Ja, we hebben geen hulp nodig!

LEANDER: En vergeet die konijnepoot van uw moeder niet!

CLAUDINE: Nee nee!

(men duwt Leander de slaapkamer uit naar de woonkamer. Marlies in nachtjapon komt van kleine slaapkamer)

LEANDER: Wat komt gij nog doen?

MARLIES: Wat is dat lawaai allemaal?

LEANDER: Onze kater zat op het dak! (verwacht een reactie, maar als die er niet

komt) Hebben wij ne kater?

MARLIES: Nee!

LEANDER: Waarom zegt ge dat dan niet?

MARLIES: Ik kan niet slapen, Leander! En gij?

LEANDER: Ik ook niet! (voelt aan maag) Mijn kiekens zijn aan 't verdrinken, denk ik!
Is er nog koffie, Marlies?

MARLIES: In den thermos.

LEANDER: Schenk me dan eens rap wat in!
(Marlies haalt thermos van de keuken)

MARLIES: (ad slaapkamerdeur) En...? Is er al iets gebeurd?

LEANDER: Ja!

MARLIES: Watte...?

LEANDER: Ik ben bijna van de ladder gevallen!

MARLIES: Willen we eens aan de deur gaan luisteren?

LEANDER: Allé Marlies, wij zijn geen gluurders hé! (dan plots) Da 's een goed
gedacht!
(beiden nestelen zich in snel tempo aan de slaapkamerdeur en luisteren.
Leander met kopje koffie op ondertas in de hand)

JOSEPPHE: Kom Claudineke, nog wat lichaamsoefeningen voor dat we gaan
slapen! Dat is heel goed voor de fysiek!
(Claudine ligt op het bed. Josepphe maakt pompbewegingen met voeten op
de grond en handen op het bed. Telkens hij door z'n armen gaat maakt het
bed een verschrikkelijk piepend geluid. Marlies en Leander horen het gepiep
van het bed en het gelach van Claudine. Leander begint te zweten en te
trillen. Zo erg dat hij zelfs het kopje koffie doet trillen op de ondertas)

LEANDER: Die zijn bezig hé...! Hoort ge 't? Ze hebben het nog niet gedaan!
Teloren ja...! Nen Italiaan dat doet heel den dag niks anders!

MARLIES: (monstert trillend kopje) Wat hebt gij nu? Al sjans dat er geen melk in is
of 't was al boter geworden!
(het gepiep mindert)

LEANDER: Marlies, 't is zo ver!
(het gepiep houdt op)
't Is al gedaan verdorie. Dat is zo rap!

MARLIES: Zijn die Italianen altijd zo rap?

LEANDER: Daarom zijn 't Italianen hé!

MARLIES: Ge doet precies dat het bij u langer duurt!

LEANDER: Loos alarm, Marlies! Daarbinnen is iets loos hé!

MARLIES: Dat is niet moeilijk tijdens een eerste huwelijksnacht!

LEANDER: Ik vraag me af wat dat ze daar aan 't doen zijn?

MARLIES: De grote kuis al zeker niet!

LEANDER: Ik zal dat eens rap gaan arrangeren. Hier, houdt mijn tas eens efkes
vast!
(Leander stopt z'n kopje in handen van Marlies en gaat af naar kleine
slaapkamer. Marlies drinkt kop koffie leeg en bladert in een modeblad.
Claudine is niet gerust in de zaak en trekt zich een beetje terug)

JOSEPPHE: Kom Claudineke, nu is 't echt tijd om in bed te kruipen!

CLAUDINE: (met schrik in haar stem) Ik moet u iets bekennen, Josepphe!

JOSEPPHE: Oh ja.

CLAUDINE: (met bang hartje en bijna wenend) Ik weet niet wat ik moet doen! Ik

heb het nog nooit gedaan!

JOSEPPHE: (uitbundige kreet) Jipiéééé...! (dan ernstig stil, overgang naar bijna wenend met trillende lip) Ik ook niet...!

CLAUDINE: (lijkt plots open te bloeien) Meent ge dat?

JOSEPPHE: Ja Claudineke!

CLAUDINE: Wat gaan we dan doen?

JOSEPPHE: Ik zal u mijne liefde verklaren zoals Romeo en Julia!

CLAUDINE: Waar?

JOSEPPHE: Zegt gij het maar! Hier...? Dààr...? Op de kleerkast...?

CLAUDINE: Ja, da 's een gedacht. Op de kleerkast!
(Josepphe kruipt langs een stoel op de kleerkast en verklaart zijn liefde voor Claudine! Leander komt aan de andere kant van kleine slaapkamer met handboog in aanslag)

LEANDER: Het zal zijne beste dag niet worden! Een goeie Italiaan is een dooie Italiaan! (hij loopt door naar de grote slaapkamer, Marlies volgt hem)

MARLIES: Leander, pas op! Vangt geen vodden aan!
(Leander opent de slaapkamerdeur en ontdekt Josepphe op de kleerkast)

LEANDER: (ad Marlies) Voilà! Wat heb ik gezegd! Eerst kruipen ze op de kleerkast en vandaar springen ze op hun vrouw! (mikt met boog) Kom eraf, vuile spaghetti of ik jaag u ne pijl door uw darmen!

JOSEPPHE: (schrik) Nee pake...! Nee...! Alstublieft!

CLAUDINE: Pa, hou op! Wat zijn dat nu voor toeren!

LEANDER: We willen u alleen maar beschermen, Claudine!

CLAUDINE: Ik zal het wel alleen redden. Zijt gij niet beschaamd?

LEANDER: Wat zit dat kieke daar op die kleerkast te doen? De nestels van z'n schoenen aan 't vastbinden misschien?

JOSEPPHE: Ik verklaar mijn liefde aan Claudine!

LEANDER: Weet ge nog iets anders? Mijne rug doet zeer van 't lachen!

CLAUDINE: Pa, laat ons gerust!

MARLIES: Kom Leander, wat moeten ze van ons gaan denken?

CLAUDINE: Dat vraag ik me ook af!
(Josepphe komt van kleerkast)

LEANDER: (speelt op rijm) Jo-sep-phe legt zich er nef-fe en Leander moet op een ander!

MARLIES: (trekt aan z'n mouw en speelt op rijm) Kom maar mee dan kijken we nog wat naar den tv!

LEANDER: Gij kunt dat precies ook!
(Marlies en Leander naar woonkamer. Claudine zet zich op bed. Josepphe tracht haar te troosten. Marlies krijgt plots overal jeuk)
Wat krijgt gij?

MARLIES: Ik geloof dat die zenuwpillekes aan 't uitwerken zijn! Voelt gij nog niks?

LEANDER: Nee. Hoeveel pillen hebt gij ingenomen?

MARLIES: Eén deze morgen.... en vijf deze middag!

LEANDER: Watte...? Dat zijn er zes! Gij zijt zot zeker! Ge weet nu toch wat u te wachten staat?

MARLIES: Mij niet! Maar gij!

LEANDER: Op onze leeftijd, Marlies! Kom hé...! Ik zou er nog overspannen van geraken!

MARLIES: Ik moet u iets bekennen, Leander! Sinds ons Claudine ne vrijer heeft

voel ik me ook weer terug jong!

LEANDER: 't Is niet waar hé! Dan vraag ik me wel af waarom ge dan nog zes pillen pakt! Moet ik overspannen geraken misschien?

MARLIES: Voor de zenuwen tijdens de trouwmis!

LEANDER: (diepe zucht) Wat moet ik nog allemaal meemaken?
(Marlies krijgt nu biezonder veel jeuk)
Zeg Marlies, hou nu eens op met dat gekrab! Ik krijg er zenuwen van!

MARLIES: Neem dan maar een pilleke!

LEANDER: Dat is hier een zottekesspel met die pillekes!

MARLIES: Ik kan er niks aan doen! Ik ga mijne rug nog open krabben als dat zo blijft duren!

LEANDER: Zolang ge de mijne maar niet open krabt! Zeg, 't is zo stil daarbinnen!
(beiden luisteren aan de deur. Geduw en getrek om wie de beste plaats bij de deur krijgt)

JOSEPPHE: Allé Claudineke, nu wordt het echt tijd dat we gaan slapen!

CLAUDINE: Soms denk ik dat mijn ouders helemaal gek geworden zijn!

JOSEPPHE: Dat is normaal! Gij zijt hun enig kindje! Dat is omdat die zoveel van u houden!

CLAUDINE: Is dat van iemand houden als ge 'm niet vertrouwt? Ik ben toch oud genoeg om voor mezelf te zorgen.

JOSEPPHE: Josepphe zal ook voor u zorgen, Claudineke!
(Josepphe trekt plots de slaapkamerdeur open! Marlies en Leander tuimelen naar binnen op de grond)

LEANDER: (boos tot Marlies) Zal 't gaan ja met dat geduw in mijne rug?

MARLIES: Maar ik heb u niet geduwd!

LEANDER: Oh nee...? Wie dan? De kabouterkes zeker...?

CLAUDINE: (furieus luid tot beide ouders) Zijt ge niet beschaamd?

LEANDER: (verzint wat) We komen maar zeggen dat het half vier in de nacht is!

CLAUDINE: Dat wist ik al! En trap het nu af of wij trappen het seffens af!

LEANDER: Kom Marlies, we gaan slapen!
(Marlies af naar kleine slaapkamer. Leander leest nog wat in de krant)

MARLIES: (steekt haar hoofd binnen) Komt ge niet mee slapen, Leander?

LEANDER: Ik ben nog aan kijken hoeveel dat de lire staat!

MARLIES: Waarom?

LEANDER: Omdat die tegen morgenvroeg in elkaar stuikt!
(Marlies af naar kleine slaapkamer)

CLAUDINE: (kust Josepphe) Kom Josepphe! We duiken de kuip in!

JOSEPPHE: Toch niet met de kleren aan, hé Claudineke?

CLAUDINE: (bang) Nee nee!
(vervelende pauze. Hun blikken vragen mimisch wie zich eerst zal uitkleden. Beiden zijn verlegen voor elkaar. Ze mogen van elkaar niks zien en doen hiervoor verwoede pogingen om zich eender hoe maar snel uit te kleden. Claudine kruipt tenslotte nog gekleed in onderrok in bed. Josepphe slaat een deken om zich heen en kleedt zich zo uit met alle moeilijkheden vandien)

JOSEPPHE: (met flauw lachje) Koud hé!

CLAUDINE: Dat gaat.
(Claudine maakt hiervan gebruik om de konijnepoot uit nachtkastje te halen en die onder de lakens te stoppen)

JOSEPPHE: (duikt onder de dekens, laat een kreet en kruipt recht met het pluchen

beertje in z'n hand) Whaaa...! Wat is dit?

CLAUDINE: Dat is Jeroom! Mijn lievelingsdiertje. Die slaapt al jaren bij mij!

JOSEPPHE: Ik zou in de plaats willen zijn van Jeroom. Mijne lieve kleine Claudineke, kom ne keer in de armen van Josepphe zodat ik u ne keer goed kan kussen!

(Josepphe kruipt weer onder de dekens, maar plots loopt de wekker zeer luid af. Josepphe schrikt, komt tevoorschijn en slaat wekker af! In de woonkamer merken we dat Leander genietend lacht)

LEANDER: Dat is 1 - 0 !

(Josepphe kruipt weer onder de dekens. Leander staat recht, steekt een stekker in het stopcontact en vanuit de klokradio op een nachtkastje in de slaapkamer horen we zeer luid de "Radetsky mars"! Claudine zet boos de klokradio uit. Leander glundert)

Dat is 2 - 0 !

CLAUDINE: Allé Josepphe, hoe zit het?

JOSEPPHE: Wacht Claudineke, ik ben nog iets vergeten! Een oud gebruik in Italië is van de spaghetti eten op de eerste huwelijksnacht! Kwestie van meer mannelijkheid, begrijpt ge! Hi hi...!

CLAUDINE: Waar haalt gij 's nachts om half vier nog spaghetti? Alle restaurants zijn gesloten op dit uur!

JOSEPPHE: Josepphe heeft aan alles gedacht! (haalt bord spaghetti tevoorschijn vanonder het bed) Voilà! (eet ervan) Italianen niet onderschatten, Claudineke! (hij krijgt plots een brandend gevoel in z'n mond. Mimisch gebaren en dan luid) Blussen...! Blussen alstublieft! (steekt z'n tong uit) Snel Claudineke...! Water...!

LEANDER: Dat is 3 - 0 ! (glundert)

(Claudine weet niet direct wat te doen en giet dan het water uit de bloemenvaas over hoofd van Josepphe)

CLAUDINE: Goed zo?

JOSEPPHE: Josepphe heeft precies verkeerde kruiden gebruikt!

CLAUDINE: Kom, dan kan het feest eindelijk beginnen!

(Josepphe kruipt weer onder de dekens, maar is er evensnel weer onderuit)

JOSEPPHE: Claudine, ik geloof dat er kapers op de kust zijn!

CLAUDINE: Waarom?

JOSEPPHE: Wat is dit? (toont konijnepoot)

CLAUDINE: Dat is mijne geluksbrenger!

JOSEPPHE: (gooit konijnepoot door het venster naar buiten) Ik zal u mijne geluksbrenger geven, Claudineke! En dat is zoiets als dynamiet!

LEANDER: En nu wordt het 4 - 0 ! Opgelet mannekes! Die weet zeker niet dat ik bij de geniesoldaten geweest ben!

(Leander duwt de hendel van het kastje in. We horen een geweldige knal met rook! Josepphe en Claudine tuimelen uit bed. Leander begint onmiddellijk weer in krant te lezen alsof er niks is gebeurd!)

CLAUDINE: Is dat ne geluksbrenger? Dat is meer een atoombom!

JOSEPPHE: Zoek dekking Claudine, dat is de maffia! Kom Claudineke. Als de maffia komt dan schieten ze alles kapot!

(Claudine kruipt tegen Josepphe achter het bed. Marlies in snel tempo op van kleine slaapkamer)

MARLIES: Wat was dat...?

LEANDER: Watte? Ik heb niks gehoord!

MARLIES: Dat zal nogal niet! De schilderijen zijn van de muur gevallen en ik ben door het bed gezakt!

LEANDER: Het zal dàt geweest zijn wat ik hoorde!

CLAUDINE: (pomp zich moed in) Dat is onze pa weeral! Dat 'm nu wacht! (dreigend naar woonkamer, gevolgd door Josepphe)
Pa...?

LEANDER: (te rustig terwijl hij de krant leest) Ja, wat is er?

CLAUDINE: Wat was dat...?

LEANDER: Waar...?

CLAUDINE: Ik zie het al! (merkt de draad die van achter de zetel naar de slaapkamer loopt) Ge zijt helemaal zot geworden zeker?

JOSEPPHE: Pake, bij welke maffiabende zijt gij?

CLAUDINE: Is dat van u pa? (toont kastje met hendel)

LEANDER: Watte? Dat vogelkastje?

CLAUDINE: (biezonder boos) Doe niet zo onnozel, Pa! Ik word dat gedoe van u stilaan beu! Weet ge dat! Ik geef u nog één kans! Als ge ons nog ene keer stoort dan gaan we overnachten in een hotel in de stad!

(wijst naar de kleine slaapkamer) Slapen...! Nu...! Alletwee...!

(Marlies en Leander af met gebogen hoofd naar kleine slaapkamer terwijl ze met hun vingers kinderlijk een deel van hun slaapkleding oprollen. Josepphe en Claudine lopen met veel enthousiasme van woonkamer naar grote slaapkamer, duiken met veel pret op het bed en kruipen weer onder de lakens. Even een gewemel. We horen een luid klokkenspel. Dan komt Claudine vanonder de dekens tevoorschijn, mond open, grote ogen, ze staart voor zich uit en bloost. Dan komt Josepphe tevoorschijn. Hij kijkt scheel van innerlijk genot! Langzaam vertrekt hun blik van verbazing naar een algemene lach, uitbundige lach, wenen en lachen)
Mama mia...!

JOSEPPHE: (zeer luid zingend) O solo mio...!

CLAUDINE: (uitbundige kreet) Jipiééé...!

(Aan de deur van de kleine slaapkamer komen Marlies en Leander tevoorschijn. Ze weten wat er gaande is. Ze omarmen elkaar. Josepphe en Claudine naar woonkamer. Josepphe springt met uitbundige kreet in de armen van Leander. Marlies ontfermt zich over Claudine)

JOSEPPHE: (tot Leander) Oh, wat is Vlaanderen schoon! Josepphe zien allemaal sterrekes met regenboog!

(Josepphe kust Leander)

LEANDER: Ga weg met uw gekus!

JOSEPPHE: Oh ik ben zo gelukkig, pake!

(Josepphe begint met Claudine door de kamer te dansen. Marlies krijgt weer jeuk. Ze legt haar arm rond de hals van Leander)

MARLIES: Leander...?

LEANDER: Wat is er Marlies?

MARLIES: M'n pillekes zijn allemaal uitgewerkt, denk ik!

LEANDER: Oh ja...?

MARLIES: (verliefd) Gaan wij de sterrekes met ne regenboog ook eens zoeken?

LEANDER: (bekijkt Marlies te lang) 't Is niet waar hé!

(Leander vlucht naar de grote slaapkamer, duikt op bed. Marlies volgt hem,

duikt op Leander en begint hem te knuffelen)

DOEK